

Fremsat den 15. marts 2023 af skatteministeren (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om et indkomstregister, opkrævningsloven og skatteindberetningsloven

(Sanktionstiltag omfattet af tredje etape af reform af skattekontrollen)

§ 1

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 2. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2612 af 28. december 2021 og § 4 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 5, 1. pkt., ændres »§§ 2-4« til: »§§ 3 og 4«.

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, som ændret ved § 12 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 288 af 7. marts 2022 og § 2 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Har en virksomhed fået inddraget sin registrering hos told- og skatteforvaltningen, jf. *stk. 3*, kan virksomheden ikke registreres, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, før virksomheden har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen.«

2. I § 9, *stk. 3*, 2. *pkt.*, ændres »§ 8, nr. 2 og 3« til: »§ 8, *stk. 1*, nr. 2 og 3«.

3. Efter § 10 b indsættes:

»§ 10 c. Den, der ved sin deltagelse i ledelsen af en virksomhed, der efterfølgende er ophørt, forsætligt eller groft uagtsomt har medvirket til eller bevirket, at der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger til brug for angivelse henholdsvis indberetning til indkomstregisteret af skatter eller afgifter m.v. efter § 2, *stk. 1*, eller § 9, *stk. 1* eller 2, hæfter for de skatter og afgifter m.v., der som følge heraf ikke er blevet angivet henholdsvis

indberettet. Det gælder dog kun skatter og afgifter m.v., for hvilke fristen for angivelse henholdsvis indberetning er indtrådt, mindre end 2 år før virksomheden er ophørt, således at den hverken har et aktivt CVR- eller SE-nummer. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.«

4. I § 11, *stk. 2*, nr. 2 og 3, og § 17, *stk. 3*, 1. *pkt.*, ændres »eller § 19 a, *stk. 1*« til: », § 19 a, *stk. 1*, eller § 19 b«.

5. Efter § 19 a indsættes i kapitel 6:

»§ 19 b. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage eller nægte en virksomheds registrering for skatter og afgifter m.v., hvis virksomheden eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, og dette konstateres i forbindelse med en kontrol af virksomheden, eller
- 2) har afgivet urigtige oplysninger om, hvem der deltager i ledelsen af virksomheden eller som ansvarlig deltager i virksomheden.«

§ 3

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2612 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 57, *stk. 1* og 4, ændres », der skal betales fra overskridelsen af fristen« til: »fra overskridelse af fristen«.

2. I § 57, *stk. 2* og 3, ændres »betaling af« til: »at betale«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. § 2, nr. 1, finder også anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 3, har fået inddraget sin registrering hos told- og skatteforvaltningen før den 1. juli 2023.

Stk. 3. § 2, nr. 3, har virkning for skatter og afgifter m.v., der opstår fra og med den 1. juli 2023.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ny praksis for tvangsbøder til indberetningspligtige tredjeparter
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Skærpe af reglerne om genregistrering
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Mulighed for at pålægge ledelsen at hæfte for skatter og afgifter m.v. ved virksomhedsophør
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Øgede muligheder for at inddrage eller nægte virksomheders registrering hos Skatteforvaltningen
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er en væsentlig forudsætning for opretholdelsen af det danske velfærdssamfund, at virksomhederne betaler de skatter og afgifter, som de er pligtige til at betale. Når skatter og afgifter ikke betales, udhules finansieringen af de velfærdsydelser, som alle nyder godt af, og tilliden til skattevæsenet kan lide et knæk. Derudover vil virksomheder, der ikke følger reglerne om betaling af skatter og afgifter, have en urimelig konkurrencefordel i forhold til den lovlydige del af branchen. Det er derfor helt centralt, at Skatteforvaltningen har effektive og tidssvarende kontrolværktøjer, der sikrer, at virksomhedernes betaling af skatter og afgifter sker efter reglerne.

Den 29. april 2020 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet Aftale om styrket skattekontrol, som tegnede den overordnede ramme for en reform af skattekontrollen i Danmark. I forlængelse heraf indgik aftalepartierne den 10. marts 2021 Aftale om en styrket skattekontrol – etape 2.

Den 9. december 2021 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti,

Nye Borgerlige, Frie Grønne, Alternativet og Kristendemokraterne aftalen En styrket skattekontrol – etape 3. Af aftalen fremgår bl.a., at der i efteråret 2022 vil kunne fremsættes lovforslag om sanktioner til banker og andre lignende indberetningspligtige, skærpede regler om genregistrering, skærpet ledelsesansvar i forbindelse med selskabsopløsning og nægtelse eller inddragelse af registrering for svigsvirksomheder. Nærværende lovforslag har til formål at udmønte disse fire initiativer.

Konkret foreslås det for det første at ændre praksis for tvangsbøder til banker og andre lignende indberetningspligtige, dvs. virksomheder der f.eks. indberetter om borgernes renter, løn m.v. Med det ændrede tvangsbødeniveau, der bl.a. angår manglende opfyldelse af indberetningspligten, vil tvangsbødernes størrelse bero på nettoomsætningen hos den pågældende virksomhed. Det skal sikre, at tvangsbøderne er effektive uanset virksomhedens økonomiske størrelse, og at tvangsbødernes størrelse gøres mere gennemsigtige for virksomhederne.

Det foreslås for det andet at skærpe reglerne om genregistrering, ved at virksomheder, der har fået inddraget deres registrering for skatter eller afgifter m.v. hos Skatteforvaltningen på grund af manglende angivelser henholdsvis ind-

beretninger, ikke vil kunne genregistreres, medmindre de pågældende angivelser henholdsvis indberetninger indgives.

Det foreslås for det tredje at udvide reglerne om ledelsens hæftelsesansvar, så ledelsesmedlemmer i virksomheder, der er ophørt, under visse betingelser skal kunne pålægges at hæfte for skatter og afgifter m.v., der ikke er blevet indberettet de seneste to år forud for virksomhedens ophør. Det vil gælde i tilfælde, hvor der mangler indberetning af skatter og afgifter, enten fordi der slet ikke er indberettet, eller fordi der er indberettet forkert. Hæftelsen vil kunne pålægges, hvis de manglende skatter og afgifter m.v. er et udslag af forsæt eller grov uagtsomhed hos det pågældende ledelsesmedlem. I sådanne tilfælde vil ledelsesmedlemmet allerede i dag kunne være ansvarligt for ubetalte skatter og afgifter m.v. efter erstatningsretlige regler, men med forslaget vil denne hæftelse kunne fastslås administrativt.

Det foreslås for det fjerde at indføre regler om nægtelse og inddragelse af især svigsvirksomheders registrering for skatter og afgifter m.v. Mere konkret foreslås det at indføre mulighed for at nægte eller inddrage en virksomheds registrering, hvis virksomheden f.eks. har anvendt en stråmand, eller hvis der er afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, og dette konstateres i forbindelse med en kontrol af virksomheden.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ny praksis for tvangsbøder til indberetningspligtige tredjeparter

2.1.1. Gældende ret

Det følger af bestemmelser i en række skatte- og afgiftslove, at Skatteforvaltningen kan give tvangsbøder (undertiden også benævnt daglige tvangsbøder eller daglige bøder), hvis pligter i de respektive love ikke efterleves. Bestemmelser om tvangsbøder findes bl.a. i skatteindberetningsloven og lov om et indkomstregister. I disse love er tvangsbøderne rettet mod indberetningspligtige tredjeparter, jf. nærmere nedenfor.

Ved fastsættelsen af tvangsbøden skal der tages hensyn til den pågældendes økonomiske formåen, således at tvangsbøden har effekt. En tvangsbøde udgør efter praksis mindst 1.000 kr. dagligt, men bødestørrelsen beror i øvrigt på et konkret skøn.

Tvangsbøder gives for hver kalenderdag, dvs. syv dage om ugen, indtil indberetningspligten efterleves. Tvangsbøderne kan forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Når den pågældende efterlever pligten, sker der ikke tilbagebetaling af de tvangsbøder, som den pågældende har betalt. Ikke betalte tvangsbøder bortfalder. Det skyldes, at tvangsbøder er et pressionsmiddel og ikke en straf.

Skatteforvaltningens praksis vedrørende tvangsbøder er bl.a. beskrevet i Den Juridiske Vejledning, afsnit A. A. 13.16.2, A. B. 1.3.10, A. C. 2.1.4.2 og A. C. 2.3.4.

Tvangsbøder kan inddrives ved lønindeholdelse eller ud-

pantning efter henholdsvis §§ 10 og 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Skatteindberetningsloven og lov om et indkomstregister indeholder pligter for arbejdsgivere, finansielle virksomheder m.v. til at indberette oplysninger om indkomstforhold angående andre end den indberetningspligtige (tredjepartssindberetninger). Der kan være tale om indberetninger fra en arbejdsgiver om ansattes lønforhold eller oplysninger fra finansielle virksomheder m.v. om f.eks. renter, udbytter, pensionsafkast, depoter eller årssaldi på bankkonti.

Skatteindberetningsloven indeholder en række forskellige indberetningspligter for bl.a. arbejds- og hvervige-re, finansielle virksomheder, fonde, selskaber, fagforeninger, arbejdsløsheds-kasser og offentlige myndigheder.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 1, at hvis der ikke sker rettidig indberetning efter skatteindberetningsloven (bortset fra § 41, der omhandler indberetning af identiteten af visse långivere og identiteten af modtagere af underholdsbidrag eller børnebidrag) eller efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningsloven, kan Skatteforvaltningen give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 2, at opfyldes en anmodning efter § 56, stk. 2, ikke, kan Skatteforvaltningen give pålæg om indsendelse af materialet inden en fastsat frist og om betaling af tvangsbøder fra overskridelsen af fristen. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at tvangsbøderne kan gives, indtil pålægget efterkommes, eller indtil der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 59 a, stk. 1 eller 2, der indeholder en hjemmel til bødestraf for manglende imødekomme af pålægget.

Skatteindberetningslovens § 56, stk. 2, indeholder en pligt for den indberetningspligtige til efter anmodning fra Skatteforvaltningen at indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 3, at har en indberetningspligtig handlet i strid med § 52, stk. 2, nr. 2-5 eller 7-9, kan Skatteforvaltningen pålægge den indberetningspligtige eller det finansielle institut enten at indhente identifikationsoplysninger i overensstemmelse med § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 52, stk. 3. Endvidere følger det af bestemmelsen, at hvis dette ikke sker, kan Skatteforvaltningen pålægge den indberetningspligtige eller det finansielle institut at lukke den pågældende forsikrings- eller opsparingsordning, konto, det pågældende depot eller den pågældende finansielle konto inden for en fastsat frist og pålægge tvangsbøder fra fristoverskrivelsen, og indtil pålægget efterkommes.

Efter § 52, stk. 1, skal den, der skal indberettes om, oplyse den indberetningspligtige om sine identifikationsoplysninger, herunder sit cpr-nummer, mens § 52, stk. 2, angår, hvordan den indberetningspligtige skal agere, hvis der ikke oplyses om disse identifikationsoplysninger. Efter stk. 3 kan Skatteministeren fastsætte nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter stk. 1. Denne bemyndigelse er udnyttet

ved bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, at har et finansielt institut ikke opfyldt sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, kan Skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og betaling af tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Efter § 23, stk. 1, skal finansielle institutter, der er indberetningspligtige, underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler om, at finansielle institutter årligt skal foretage indberetning til Skatteforvaltningen om finansielle konti med tilknytning til Færøerne, Grønland eller udlandet med angivelse af bl.a. navn og adresse på kontohavere og den pågældende kontos kontonummer og saldo.

Det skal fremgå af underretningen, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med bl.a. regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1. Derudover skal Skatteforvaltningen give den pågældende alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid, til at personen kan udøve sine databeskyttelsesretigheder, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen.

Efter § 23, stk. 2, skal en person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv. Efter § 22, stk. 2, kan skatteministeren fastsætte regler om, at finansielle institutter – foruden oplysninger i medfør af § 22, stk. 1, jf. ovenfor – tillige skal indberette navnene på andre finansielle institutter, hvortil de finansielle institutter har foretaget betalinger, og det samlede beløb af sådanne betalinger til hvert af de andre finansielle institutter.

Efter § 22, stk. 3, 1. pkt., kan skatteministeren fastsætte regler om procedurer ved indberetningspligtige finansielle institutters identifikation og indberetning af finansielle konti, jf. stk. 1, og betalinger til nærmere angivne finansielle institutter, jf. stk. 2. Efter § 22, stk. 3, 2. pkt., kan skatteministeren også fastsætte regler om indhentelse af egenerklæringer i forbindelse med disse procedurer.

Bemyndigelserne i skatteindberetningslovens § 22, stk. 1-3, er udnyttet i bekendtgørelse nr. 724 af 22. april 2021 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til USA og bekendtgørelse nr. 334 af 26. marts 2020 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet.

Indberetninger i medfør af skatteindberetningsloven er undertiden fejlbehæftede. Med henblik på at sikre, at de korrekte oplysninger indberettes, har den indberetningsplig-

tige derfor pligt til at genindberette data, der er omfattet af visse af skatteindberetningslovens bestemmelser, som følge af fejl eller lignende, jf. skatteindberetningslovens § 54, stk. 6. Genindberetningen skal ske inden en frist, som Skatteforvaltningen meddeler.

Lov om et indkomstregister indeholder pligter for arbejdsgivere m.v. til at indberette oplysninger om indkomster, fradrag og ansættelsesforhold m.v. til indkomstregisteret, der drives og administreres af Skatteforvaltningen, der også er dataansvarlig for registret.

Det fremgår af § 5, 1. pkt., i lov om et indkomstregister, at vægrer nogen sig ved at efterkomme §§ 2-4 i lov om et indkomstregister, afgør Skatteforvaltningen, hvorvidt den pågældende er pligtig dertil. Det fremgår af § 5, 2. pkt., at indberetningen om fornødent kan fremtvinges ved pålæg af tvangsbøder. Brugen af tvangsbøder forudsætter, at den pågældende ikke har efterkommet §§ 2-4 inden en frist, der er fastsat i pålægget.

Det fremgår af § 2, at indberetningspligten påhviler fysiske eller juridiske personer, som er indberetningspligtige efter de i § 3, stk. 1, nr. 1-10, nævnte bestemmelser.

I § 3 oplistes en række forskellige oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, mens § 4 indeholder regler om, hvorledes indberetningen skal foretages.

Ligesom skatteindberetningsloven indeholder lov om et indkomstregister en regel om genindberetning. Bestemmelsen findes i § 4, stk. 3, og svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, der er beskrevet ovenfor.

Det følger af årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 13, jf. § 7, stk. 3, nr. 2, at nettoomsætningen er salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v. med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet.

En koncern er i medfør af årsregnskabslovens regler en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder, jf. årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 1.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen har konstateret, at visse indberetningspligtige tredjeparter ikke overholder deres pligt til indberetning m.v. i medfør af skatteindberetningsloven og lov om et indkomstregister. Det ses bl.a. ved, at indberetningerne er behæftet med fejl eller ikke foretages.

Tredjepartsindberetninger er med til at sikre datagrundlaget til brug for dannelsen af borgernes årsopgørelser og oplysningsskemaer. Når indberetningspligten eller tilknyttede pligter ikke overholdes, kan det derfor skade Skatteforvaltningens muligheder for at foretage en korrekt skatteansættelse af de skattepligtige, som oplysningerne angår.

Indberetninger til indkomstregisteret indgår derudover i et fællesoffentligt samarbejde om at indhente oplysninger, således at borgerne ikke skal meddele de samme oplysninger til forskellige myndigheder m.v. Oplysningerne bruges således både til skatteformål og af andre myndigheder til

andre formål – f.eks. i myndighedernes samarbejde om at undgå socialt bedrageri og af erhvervslivet i forbindelse med bl.a. kreditvurderinger.

Det er derfor vigtigt, at Skatteforvaltningen har et pressionsmiddel, der effektivt kan understøtte, at virksomheder, der skal foretage tredjepartsindberetninger, efterlever reglerne.

Samtidig er det Skatteministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, hvis tvangsbøder, der gives til virksomheder, der har en sammenlignelig økonomisk størrelse, har et ensartet niveau. Dette vil understøtte en ens behandling af virksomhederne, ligesom tvangsbødeniveauet gøres mere gennemsigtigt.

	De mindste virksomheder	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	≥ 0 kr. ≤ 5 mio. kr.	> 5 mio. kr. ≤ 50 mio. kr.	> 50 mio. kr. ≤ 100 mio. kr.	> 100 mio. kr. ≤ 1 mia. kr.	> 1 mia. kr. ≤ 10 mia. kr.	> 10 mia. kr.
Daglig tvangsbøde	Mindst 1.000 kr.	7.000 kr.	10.500 kr.	14.000 kr.	28.000 kr.	56.000 kr.

Det er nettoomsætningen, der fremgår af virksomhedens seneste godkendte årsregnskab, der anvendes, hvis et sådant foreligger.

For virksomheder med en årlig nettoomsætning på op til 5 mio. kr. vil tvangsbøden skulle fastsættes til mindst 1.000 kr. dagligt, men i øvrigt fastsættes efter et skøn, hvor der tages hensyn til virksomhedens økonomiske formåen, således at tvangsbøden har effekt.

Hvis der er tale om en virksomhed, for hvilken der ikke foreligger et årsregnskab, fastsættes tvangsbøden også til mindst 1.000 kr. dagligt, og også her vil tvangsbøden skulle fastsættes således, at tvangsbøden har effekt. Dette kan f.eks. være tilfældet i situationer, hvor der er tale om en indberetningspligtig, der er en offentlig myndighed. Derudover kan det være tilfældet, hvis der er tale om en virksomhed, der ikke er pligtig til at udarbejde årsregnskab eller ikke har opfyldt sin pligt hertil.

De ovenfor beskrevne bødeniveauer vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning. Det vil f.eks. kunne fraviges i nedadgående retning, hvis Skatteforvaltningen skønner, at en mindre tvangsbøde vil medføre, at pligten opfyldes. En fravigelse i opadgående retning vil f.eks. kunne ske, hvis tidligere udstedte tvangsbøder ikke har givet resultat.

Der vil kunne gives pålæg om betaling af en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer, når Skatteforvaltningen konstaterer en eller flere mangelfulde eller manglende indberetninger, som en indberetningspligtig har eller skulle have foretaget i medfør af skatteindberetningsloven eller lov om et indkomstregister. Hvis der er tale om flere mangelfulde indberetninger, vil det være underordnet, om de pågældende indberetninger er sket på samme tid eller på flere forskellige tidspunkter. Tilsvarende vil det være underordnet, om flere manglende indberetninger knytter sig til en eller flere forskellige frister.

Konstaterer Skatteforvaltningen igen, at en indberetningspligtig, der allerede er pålagt at betale en tvangsbøde dagligt, ikke har overholdt en eller flere af de omfattede indberetningspligter, vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om at betale endnu en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage en række mindre justeringer af bl.a. sproglig karakter i skatteindberetningslovens § 57, stk. 1-4, og § 5 i lov om et indkomstregister.

Med ændringen er det forudsat, at niveauet for tvangsbøder, jf. skatteindberetningslovens § 57 og § 5 i lov om et indkomstregister til virksomheder, gradueres efter virksomhedens årlige nettoomsætning. Det forudsatte tvangsbødeniveau fremgår nedenfor.

retningspligter, vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om at betale endnu en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Skatteforvaltningen vil dog ikke kunne pålægge virksomheden at betale flere tvangsbøder dagligt, hvis de mangelfulde eller manglende indberetninger, som er konstateret af Skatteforvaltningen ved flere forskellige lejligheder, er forårsaget af det samme system- eller it-mæssige forhold hos den indberetningspligtige eller den underleverandør, som foretager indberetningerne for den indberetningspligtige. I denne situation vil der således alene kunne pålægges én tvangsbøde dagligt, indtil der er rettet op på det system- eller it-mæssige forhold, som forårsagede de mangelfulde eller manglende indberetninger, og indberetningspligten derfor efterleves.

Det vil være op til den indberetningspligtige at godtgøre, at mangelfulde eller manglende indberetninger, som er konstateret af Skatteforvaltningen ved flere forskellige lejligheder, er forårsaget af det samme system- eller it-mæssige forhold.

Der vil også kunne pålægges en virksomhed at betale en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer, hvis en anmodning om materiale efter skatteindberetningslovens § 56, stk. 2, ikke opfyldes, og virksomheden ikke har efterkommet et pålæg om indsendelse af materiale inden en fastsat frist, jf. § 57, stk. 2. Hvis en virksomhed fortsat er pålagt at betale denne tvangsbøde dagligt, og Skatteforvaltningen ved en senere kontrolsag anmoder om yderligere materiale, der ikke indsendes, vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om at betale endnu en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Endvidere vil der kunne pålægges en virksomhed at betale en tvangsbøde dagligt efter de foreslåede niveauer, hvis en indberetningspligtig eller et finansielt institut ikke efterkommer et pålæg om at lukke en konto m.v., jf. skatteindberet-

ningslovens § 57, stk. 3. Hvis virksomheden fortsat er pålagt at betale denne tvangsbøde dagligt og ikke efterkommer et senere pålæg om at lukke en anden konto m.v., vil den pågældende kunne pålægges at betale endnu en tvangsbøde dagligt. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Endelig vil et finansielt institut kunne pålægges at betale en tvangsbøde dagligt, hvis et finansielt institut ikke har opfyldt sine pligter efter skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, og ikke har efterkommet et pålæg om opfyldelse af pligterne, jf. § 57, stk. 4. Hvis virksomheden fortsat er pålagt at betale denne tvangsbøde og ikke efterkommer et senere pålæg om at opfylde pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 2, vil det finansielle institut igen kunne pålægges at betale endnu en tvangsbøde dagligt. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Når Skatteforvaltningen pålægger en tvangsbøde efter de foreslåede niveauer, vil Skatteforvaltningen skulle følge de procedurer, der også gælder for tvangsbøder i dag, jf. pkt. 2.1.1 ovenfor. Det betyder, at tvangsbøderne vil kunne pålægges for hver kalenderdag, indtil pålægget efterkommes, at betalte tvangsbøder ikke tilbagebetales, og at ikke betalte tvangsbøder bortfalder, når pålægget efterkommes. Desuden vil det betyde, at en forhøjelse af tvangsbøderne vil skulle ske med skriftligt varsel.

I situationer omfattet af reglerne om genindberetning i skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, eller § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister, vil Skatteforvaltningens brug af tvangsbøder til gennemtvangelse af den pågældende indberetningspligt være betinget af, at Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet inden en fastsat frist, og at den indberetningspligtige ikke har genindberettet ved fristens udløb. Et pålæg om tvangsbøder vil kunne meddeles på det samme tidspunkt, som fristen for genindberetning meddeles, og fristen, hvorfra tvangsbøderne vil kunne pålægges, vil kunne være sammenfaldende med fristen for genindberetning.

I situationer, der ikke er omfattet af reglerne om genindberetning – f.eks. hvor den indberetningspligtige har undladt at indberette i henhold til pligterne i skatteindberetningsloven eller lov om et indkomstregister – vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om indberetning inden en fastsat frist, så snart Skatteforvaltningen konstaterer, at indberetningspligten ikke er overholdt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Skatteforvaltningen vil have et effektivt pressionsmiddel over for virksomheder, der ikke opfylder de omfattede pligter i skatteindberetningsloven og lov om et indkomstregister, uanset virksomhedens økonomiske størrelse.

Derudover vil den foreslåede ændring medføre, at niveauet for tvangsbøder gøres mere gennemsigtigt, idet niveauet tager udgangspunkt i faste satser. De faste satser vil samtidig understøtte et ensartet tvangsbødeniveau på tværs af virksomheder, der har en sammenlignelig økonomisk størrelse.

2.2. Skærpelse af reglerne om genregistrering

2.2.1. Gældende ret

Opkrævningsloven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EF-forordninger, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 1. Det følger heraf, at opkrævningsloven således bl.a. gælder for skatter og afgifter omfattet af punktafgiftslovene, lov om afgift af lønsum og momsloven og for kildeskatter efter kildeskatteloven.

Opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan den fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Efter 2. pkt. gælder det samme, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. (dvs. indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, og indeholdt udbytte-skat, som skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29).

Hvis en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., kan Skatteforvaltningen inddrage virksomhedens registrering hos Skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt.

Det følger af opkrævningslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., at hvis Skatteforvaltningen skønner, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte uden registreringsforholdet som nævnt i 1. pkt., inddrages tillige virksomhedens øvrige registreringer, medmindre virksomheden inden for den frist, der er anført i 3. pkt., meddeler Skatteforvaltningen, at de øvrige registreringer ønskes opretholdt.

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, 3. pkt., skal Skatteforvaltningen forinden inddragelsen ved rekommanderet brev meddele virksomheden, at registreringen eller registreringerne vil blive inddraget, såfremt de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger ikke indgives inden 14 dage.

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, 4. pkt., skal det fremgå af meddelelsen, at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at den, der ved sin deltagelse i ledelsen af virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt medvirker til eller bevirker, at driften af virksomheden fortsættes, hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. § 10 b.

Det følger af opkrævningslovens § 4, stk. 3, 5. pkt., at hvis Skatteforvaltningen efter 2. pkt. oplyser, at virksomhedens

øvrige registreringer tillige inddrages, oplyses i meddelelsen endvidere, at virksomheden inden for fristen i 3. pkt. skal give Skatteforvaltningen meddelelse herom, såfremt de øvrige registreringer ønskes opretholdt.

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, 6. pkt., skal meddelelse om, at registreringen eller registreringerne er inddraget, tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev.

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, 7. pkt., skal det fremgå af brevet, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at den, der ved sin deltagelse i ledelsen af virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt medvirker til eller bevirker, at driften af virksomheden fortsættes, hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. § 10 b.

Opkrævningslovens § 11, stk. 2, angår tre tilfælde, hvor Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed. Det følger af stk. 2, nr. 2, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, hvis virksomheden inden for de seneste 5 år har fået registreringen, for så vidt angår det samme registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Af opkrævningslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., fremgår det bl.a., at medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget efter § 4, stk. 3.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Virksomheder, der ikke foretager sine pligtige angivelser henholdsvis indberetninger til Skatteforvaltningen, udgør en risiko for tab for statskassen, idet Skatteforvaltningen ikke som forudsat får kendskab til disse virksomheders pligtige skatter og afgifter.

Reglerne i opkrævningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., om inddragelse af registrering giver mulighed for, at sådanne virksomheder får inddraget deres registrering og således ikke lovligt kan fortsætte deres registreringspligtige virksomhed. Efter de gældende regler kan Skatteforvaltningen imidlertid ikke hindre, at virksomheden lader sig genregistrere, selvom virksomheden fortsat ikke har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen, og selv om virksomheden af denne grund fortsat vil kunne udgøre en risiko for tab for statskassen.

Det er vurderingen, at inddragelsen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., af en virksomheds registrering vil være en mere effektiv sanktion, hvis sådanne virksomheder ikke kan genregistreres, før de har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at hvis en virksomhed har fået inddraget sin registrering hos Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., vil virksomheden ikke kunne registreres, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, for

virksomheden har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen.

Forslaget har til formål at forhindre, at virksomheder kan genregistrere sig for det pågældende registreringsforhold, før virksomheden har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at en virksomhed, der er anmeldt til registrering for det pågældende registreringsforhold og har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, vil kunne pålægges at stille sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2. Et sådant pålæg om at stille sikkerhed vil bl.a. forudsætte, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift vil indebære en nærliggende risiko for tab for staten, jf. stk. 3, 1. pkt.

2.3. Mulighed for at pålægge ledelsen at hæfte for skatter og afgifter m.v. ved virksomhedsophør

2.3.1. Gældende ret

Opkrævningsloven indeholder regler, der fastsætter, at ledelsen i en virksomhed under visse betingelser hæfter for virksomhedens skatter og afgifter m.v. (tilsvaret), i det omfang disse opstår som følge af uregistreret virksomhed. Det følger således af opkrævningslovens § 10 b, at den, der ved sin deltagelse i ledelsen af en virksomhed forsætligt eller groft uagtsomt medvirker til eller bevirker, at driften af virksomheden indledes eller fortsættes, uden at virksomheden er registreret for et eller flere registreringsforhold efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningsloven reguleres efter opkrævningsloven, hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed.

I tilfælde, hvor Skatteforvaltningen ikke har mulighed for administrativt at pålægge ledelsesmedlemmer i en virksomhed at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v., kan der anlægges en erstatningssag ved domstolene over for ledelsesmedlemmer i en virksomhed, der er ophørt som insolvent med restancer til Skatteforvaltningen (f.eks. A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, moms eller punktafgifter) og dermed har påført det offentlige et tab.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.2.1.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen oplever, at ledelsen i visse ophørte virksomheder forsætligt eller groft uagtsomt har medvirket til eller bevirket, at pligtige skatter og afgifter i perioden op til virksomhedens ophør ikke er blevet indberettet eller angivet til Skatteforvaltningen. Dette kan ske ved, at der er indberettet eller angivet forkert, eller at indberetningerne eller angivelserne slet ikke er foretaget, hvorved statskassen kan lide et tab.

Som nævnt i lovforslagets pkt. 2.3.1 har Skatteforvaltningen mulighed for at anlægge en erstatningssag mod de pågældende ledelsesmedlemmer i sådanne situationer. Gennemførelsen af en sådan erstatningssag kan imidlertid være

langvarig og omkostningsfuld sammenlignet med muligheden for administrativt at kunne pålægge ledelsesmedlemmer at hæfte.

Det vurderes, at en udvidelse af Skatteforvaltningens muligheder for administrativt at fastslå ledelsesmedlemmets hæftelse til også at omfatte ovennævnte tilfælde vil være udtryk for en afbalanceret afvejning af de relevante hensyn, så længe hæftelsen er betinget af, at forholdet kan tilregnes ledelsesmedlemmet som forsættligt eller groft uagtsomt, og så længe ledelsesmedlemmet har mulighed for at påklage afgørelsen om hæftelsen.

Dette skal ses i sammenhæng med, at ledelsesmedlemmerne i sådanne situationer som nævnt ovenfor allerede vil kunne være ansvarlige for ubetalte skatter og afgifter m.v. efter erstatningsretlige regler. Mulighed for at pålægge hæftelse i ovennævnte situationer vil således ikke indebære en ændring af personernes hæftelsesansvar, men alene medføre mulighed for at fastslå denne hæftelse administrativt.

Dette skal endvidere ses i sammenhæng med, at virksomhedernes manglende angivelser henholdsvis indberetninger som nævnt ovenfor kan påføre statskassen et tab. Det vurderes derfor at være nødvendigt, at Skatteforvaltningen har effektive værktøjer til at sanktionere ledelsesmedlemmernes deltagelse i de manglende indberetninger.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den, der ved sin deltagelse i ledelsen af en virksomhed, der efterfølgende er ophørt, forsættligt eller groft uagtsomt har medvirket til eller bevirket, at der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger til brug for angivelse henholdsvis indberetning til indkomstregisteret af skatter eller afgifter m.v. efter § 2, stk. 1, eller § 9, stk. 1 eller 2, hæfter for de skatter og afgifter m.v., der som følge heraf ikke er blevet angivet henholdsvis indberettet.

Afgrænsningen af, hvem der i forhold til den foreslåede bestemmelse vil kunne anses for at have »deltaget i ledelsen af en virksomhed«, vil være den samme som efter f.eks. opkrævningslovens § 10 b, 1. pkt., der omhandler hæftelse ved uregistreret virksomhed, og konkurslovens § 157, stk. 1, 1. pkt., der omhandler konkurskarantæne.

Det indebærer bl.a., at den foreslåede bestemmelse vil omfatte den, der i Erhvervsstyrelsens it-system har været registreret som direktør eller medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet. Dette gælder, uanset om den pågældende faktisk har varetaget hverv som direktør, bestyrelsesmedlem eller lignende i den relevante periode, eller om den pågældende f.eks. har været »stråmand«. Ved en stråmand forstås en person, der f.eks. registreres og officielt fremstår som direktør, bestyrelsesmedlem eller lignende for et kapital selskab, men uden reel beslutningskompetence. En stråmand har således ikke noget at sige i forhold til det konkrete selskab, da det er en eller flere bagvedliggende personer, der bestemmer over selskabet. Det er dog en forudsætning, at den pågældende har accepteret hvervet (registreringen) som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, eller at den pågæl-

dende i det mindste var bekendt med registreringen og ikke har gjort indsigelse herimod. Det vil i den forbindelse efter omstændighederne kunne indgå i bevisbedømmelsen, hvis en person ikke fremkommer med relevante oplysninger, som kan understøtte den pågældendes forklaring om, at den pågældende – uagtet at andre oplysninger i sagen indikerer det modsatte – ikke havde accepteret hvervet (registreringen) som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem.

Det indebærer endvidere, at den foreslåede bestemmelse vil omfatte personer, der reelt er fratrukket som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, før virksomheden fortsatte eller indledte driften uden at være registreret for et eller flere registreringsforhold efter skatte- og afgiftslove, men først efterfølgende afregistreres i Erhvervsstyrelsens it-system. En sådan person kan således pålægges hæftelse, hvis den pågældende havde accepteret at forblive registreret i Erhvervsstyrelsens it-system som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, eller hvis den pågældende i det mindste var bekendt med registreringen og ikke har gjort indsigelse herimod.

Det indebærer herudover, at en person, der alene er registreret som suppleant til bestyrelsen eller tilsynsrådet, ikke i kraft af selve hvervet og registreringen som suppleant vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Suppleanten vil dog kunne være omfattet, hvis vedkommende i den relevante periode – dvs. mens virksomheden er blevet drevet uden at være registreret for et eller flere registreringsforhold efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres af opkrævningsloven – faktisk har udøvet hvervet som bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, fordi det faste bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem har haft forfald.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere omfatte den, der deltager i ledelsen af en filial af en udenlandsk erhvervsvirksomhed.

Efter selskabslovens § 112, stk. 3, kan et enkeltmands firma eller et interessentskab være direktør i et rederiaktieselskab. I relation til den foreslåede bestemmelse vil indehaveren af enkeltmands firmaet henholdsvis interessenterne i interessentskabet i givet fald være at anse som deltagere i ledelsen af det pågældende rederiaktieselskab.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere omfatte den, der faktisk har udøvet en direktørs eller et bestyrelsesmedlems eller tilsynsrådsmedlems beføjelser i virksomheden. En person, der har udøvet sådanne beføjelser, men hvis ledelsesmæssige rolle på grund af virksomhedens form ikke er undergivet registrering i Erhvervsstyrelsens it-system – dvs. ledere af enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber, medmindre samtlige interessenter henholdsvis komplementarer er kapital selskaber – vil således være omfattet.

Herudover vil den foreslåede bestemmelse omfatte tilfælde, hvor en virksomheds ledelse er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, men hvor registreringen helt eller delvist ikke svarer til de faktiske forhold. Den foreslåede bestemmelse vil således bl.a. omfatte den, der i en stråmandskon-

struktion ikke er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, men som reelt deltager i ledelsen af virksomheden.

Det vil i forhold til den foreslåede bestemmelse bero på en konkret vurdering, om en person kan anses for reelt at have deltaget i ledelsen af en virksomhed, selv om personen ikke i Erhvervsstyrelsens it-systemer har været registreret til at have været en del af virksomhedens ledelse. Ved vurderingen vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om personen har stået for virksomhedens daglige drift. Det kan f.eks. være kendetegnet ved, at personen har haft fuldmagt til at disponere over virksomhedens bankkonto, eller at personens e-mailadresse er registreret som virksomhedens kontaktadresse. Det kan ligeledes være kendetegnet ved, at personen udadtil har fremstået som virksomhedens leder, f.eks. at personen har forestået kontakten med virksomhedens bankforbindelse, det offentlige og øvrige samarbejdspartnere. Det kan desuden være kendetegnet ved, at personen har underskrevet på vegne af virksomheden, f.eks. vedrørende ansættelse og opsigelse af medarbejdere, eller at personen har udøvet ledelsesbeføjelser over for medarbejderne eller personer, der i Erhvervsstyrelsens it-systemer er registreret til at være en del af virksomhedens ledelse.

Begreberne »grov uagtsomhed« og »forsæt« efter den foreslåede bestemmelse er identiske med de tilsvarende begreber i f.eks. straffebestemmelsen i opkrævningslovens § 17. Muligheden for at anvende den foreslåede bestemmelse vil imidlertid ikke være betinget af, at der gøres et strafansvar gældende mod den pågældende. Uanset at der således ikke er rejst en straffesag, eller at der eventuelt er sket frifindelse i straffesagen, vil bestemmelsen således kunne finde anvendelse, idet baggrunden for udfaldet i straffesagen vil kunne bero på straffesagens særlige karakter, herunder andre krav til bevisets styrke end i sagen om hæftelse efter den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås herudover, at den foreslåede bestemmelse kun skal omfatte skatter og afgifter m.v., for hvilke fristen for angivelse henholdsvis indberetning er indtrådt, mindre end 2 år før virksomheden er ophørt, således at den hverken har et aktivt CVR- eller SE-nummer. Forslaget herom har til formål at fastsætte en tidsmæssig begrænsning for, hvilke skatter og afgifter m.v. ledelsesmedlemmet vil kunne pålægges at hæfte for i medfør af den foreslåede bestemmelse. Skatteforvaltningen vil kunne konstatere ophøret ved opslag i Det Centrale Virksomhedsregister og Erhvervsstyret, hvor ophørsdatoen vil være registreret.

Det foreslås endvidere, at hæftelsen efter den foreslåede bestemmelse vil være personlig, ubegrænset og solidarisk. Det betyder, at den, der pålægges hæftelse i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil hæfte personligt med hele sin formue. Hæftelsens karakter indebærer, at Skatteforvaltningen kan gøre kravet gældende mod den, der er pålagt hæftelsen, uden at Skatteforvaltningen forinden har forsøgt at opnå betaling hos virksomheden. Hvis kravet oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil både virksomheden og den, der er pålagt hæftelsen, skulle oplyses som skyldnere, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden skal have mulighed for valgfrit at inddrive

kravet hos begge, jf. § 2, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Hvis betaling opnås hos den, der er pålagt hæftelsen, vil vedkommende kunne rette et regreskrav mod virksomheden, der er det egentlige pligtsubjekt i forhold til betalingsforpligtelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil have virkning for skatter og afgifter m.v., der opstår fra og med den 1. juli 2023, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Det afhænger af lovgivningen for den pågældende skat eller afgift m.v., hvornår denne kan anses for at være opstået, dvs. stiftet. F.eks. opstår en pligt til at betale A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med lønudbetalingen til de ansatte, jf. kildeskattelovens § 46, mens momspligten opstår på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelsen finder sted, jf. momsloven § 23, stk. 1.

2.4. Øgede muligheder for at inddrage eller nægte virksomheders registrering hos Skatteforvaltningen

2.4.1. Gældende ret

Det følger af selskabslovens § 5, nr. 13, jf. § 1, stk. 1, at et selskabs hjemsted er den adresse her i landet, som selskabet kan kontaktes på.

Det følger af selskabslovens § 5, nr. 19, jf. nr. 4 og 5, at ledelsen i et selskab består af det centrale ledelsesorgan (bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, eller direktionen i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd) og det øverste ledelsesorgan (bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, eller tilsynsrådet i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd). Medlemmerne af et kapitalselskabs direktion, bestyrelse og tilsynsråd og en eventuel revisor skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. selskabslovens § 10.

Det følger af § 4 a, nr. 1, jf. § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at hjemstedet for enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber er den adresse her i landet, som virksomheden kan kontaktes på.

Det følger af § 4 a, nr. 2, jf. § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at ledelsen i bl.a. interessentskaber og kommanditselskaber er medlemmer af bestyrelse, direktion eller et tilsvarende ledelsesorgan.

Det følger af § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal registreres i Erhvervsstyrelsen, ligesom der optages oplysning om bl.a. virksomhedens adresse.

Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter selskabsloven og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. selskabslovens § 12 og § 13 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Disse bestemmelser er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1377 af 12. december 2019 om anmeldelse,

registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (herefter anmeldelsesbekendtgørelsen).

Anmeldelse af en stiftelse skal for kapital-selskaber, virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber angive bl.a. adresse og ledelsesmedlemmer, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 3 og 7, § 37, stk. 1, nr. 3 og 6, og § 38, stk. 1. For interessentskaber og kommanditselskaber skal bl.a. også angives de ansvarlige deltagere i virksomheden, jf. § 38, stk. 1.

Stiftelser eller ændringer i allerede registrerede oplysninger efter reglerne i selskabslovgivningen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk, og dette gælder også juridiske enheder, der skal registreres efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen eller ved ændringer i allerede registrerede oplysninger, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det følger af opkrævningslovens § 16 e, at skatteministeren efter aftale med erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v., som er omfattet af nærmere angivne skatte- og afgiftslove – herunder personligt drevne virksomheder, der er omfattet af disse skatte- og afgiftslove – skal foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos Erhvervsstyrelsen. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 223 af 3. marts 2012 om virksomhedsregistrering i en række skatte- og afgiftslove, hvoraf det følger af § 1, at anmeldelse om nyregistrering, ændring af igangværende registreringer og afmeldelse fra registrering i medfør af skatte og afgiftslove, der oplistes i bilag 1 og 2 til bekendtgørelsen, og tilhørende bekendtgørelser skal ske til Erhvervsstyrelsen efter reglerne i bl.a. anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 75, at anmeldelse i henhold til de love, som er nævnt i bilag 1 og 2 til bekendtgørelse nr. 223 af 3. marts 2012 om virksomhedsregistrering i en række skatte- og afgiftslove, skal angive bl.a. adresse og ansvarlige deltagere i virksomheden.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 13, 1. pkt., at de ovenfor nævnte registreringspligtige oplysninger om virksomheden offentliggøres i det centrale virksomhedsregister. Det samme gælder for registreringer, som er foretaget efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen, jf. 2. pkt.

Opkrævningslovens § 11 indeholder regler om Skatteforvaltningens mulighed for at pålægge virksomheder at stille sikkerhed for kommende betalinger til Skatteforvaltningen. Bestemmelsens stk. 1 regulerer, hvornår en allerede registreret (»igangværende«) virksomhed kan pålægges at stille sikkerhed, mens stk. 2 regulerer, hvornår en virksomhed, der anmeldes til registrering, kan pålægges at stille sikkerhed som betingelse for registreringen. En virksomhed kan kun pålægges at stille sikkerhed efter stk. 1 eller 2, når den subjektive betingelse i stk. 3, 1. pkt., om, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, er opfyldt.

Det fremgår af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmel-

des til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed, hvis virksomheden inden for de seneste 5 år har fået registreringen, for så vidt angår det samme registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det fremgår af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 3, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af virksomheden, er eller har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der inden for de seneste 5 år, og efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har fået sin registrering, for så vidt angår samme type registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det fremgår af opkrævningslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., at medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 2.2.1.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen oplever, at der for visse virksomheder registreres urigtige oplysninger om virksomhedens adresse (f.eks. adresse hos et kontorhotel, hvor virksomheden alene får stillet en postadresse til rådighed, men ikke reelt befinder sig fysisk på adressen) eller om, hvem der deltager i ledelsen af virksomheden eller som ansvarlig deltager i virksomheden (f.eks. via stråmandskonstruktioner). Dette ses ikke mindst i virksomheder, der tilsyneladende alene er oprettet med det formål at svindle statskassen for skatter og afgifter gennem f.eks. kædesvig eller momskarruseller og derfor har et ønske om at dække over dem, der reelt står bag virksomheden, og hvor virksomheden reelt drives fra.

Det er Skatteministeriets vurdering, at sådanne virksomheder udgør en væsentlig risiko for tab for statskassen. Denne risiko vil kunne mindskes, hvis sådanne virksomheder kan få nægtet eller inddraget deres registrering for skatter og afgifter så tidligt som muligt, så de ikke længere vil kunne anvendes til svindel. Samtidig skal det sikres, at virksomheder, der har givet forkerte oplysninger om virksomhedens adresse, ledelsesmedlemmer eller ansvarlige deltagere, efter omstændighederne skal kunne få eller beholde deres registrering eller have mulighed for at opnå genregistrering, hvis oplysningerne bringes i orden.

Derudover medfører ukorrekte registreringer af virksomhedens adresse, at Skatteforvaltningens adgang til at møde op hos virksomhederne som led i den løbende skatte- og afgiftskontrol vanskeliggøres eller forhindres. En bestemmelse om inddragelse eller nægtelse af registrering for skatter og

afgifter m.v. vil kunne øge nogle virksomheders opmærksomhed på at få registreret deres adresse korrekt, så Skatteforvaltningen bedre kan gennemføre eventuelle kontroller hos disse virksomheder.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Skatteforvaltningen skal kunne inddrage eller nægte en virksomheds registrering for skatter og afgifter m.v., hvis virksomheden eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, og dette konstateres i forbindelse med en kontrol af virksomheden, jf. den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 1.

I forhold til den foreslåede bestemmelse vil en kontrol anses for indledt, når der er planlagt eller foretaget kontrolskridt med henblik på at afklare de omstændigheder, der har givet anledning til at undersøge virksomheden. Det kan f.eks. være, når Skatteforvaltningen har modtaget informationer, der giver anledning til at påbegynde en kontrol.

Skatteforvaltningen vil i forhold til den foreslåede bestemmelse kunne konstatere, at der er afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, hvis de med høj grad af sikkerhed kan konstatere, at virksomheden ikke drives fra sin registrerede adresse. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis Skatteforvaltningen på flere måder har forsøgt at opnå kontakt til virksomheden via f.eks. et fysisk besøg på adressen eller via telefon eller e-mail, og Skatteforvaltningen ikke herigennem har kunnet konstatere, at virksomheden hører til på adressen. Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse vil således forudsætte, at Skatteforvaltningen har forsøgt at få kontakt til virksomheden, hvorved virksomheden også vil have mulighed for straks at bringe forholdet i orden og dermed undgå afregistrering, hvis forholdet anses for undskyldeligt, jf. nærmere nedenfor om kravet om forsæt eller grov uagtsomhed.

Den foreslåede bestemmelse har især til formål at hindre svigvirksomheder i at være registreret for skatter og afgifter hos Skatteforvaltningen. Den foreslåede bestemmelse vil især være relevant over for virksomheder, der alene er oprettet med det formål at svindle statskassen for skatter og afgifter gennem f.eks. kædesvig eller momskarruseller, og som derfor ikke drives fra den adresse, som virksomheden er registreret med. Sådanne virksomheder er således ofte registreret med en urigtig adresse (f.eks. adresse hos et kontorhotel, hvor virksomheden alene får stillet en postadresse til rådighed, men ikke reelt befinder sig fysisk på adressen). Med den foreslåede bestemmelse vil Skatteforvaltningen kunne inddrage eller nægte registreringen hos disse virksomheder, så virksomhederne ikke længere kan anvendes til svindel.

Bestemmelsen vil desuden generelt kunne øge virksomhedernes opmærksomhed på at få registreret deres adresse korrekt. Dette vil understøtte Skatteforvaltningens eksisterende muligheder for at møde op hos virksomhederne som led i kontrollen af, om virksomhederne betaler de skatter og afgifter, som de er pligtige til at betale. Det er dog en forudsætning for anvendelsen af den foreslåede bestemmelse,

at virksomheden groft uagtsomt eller forsætligt har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, jf. nærmere nedenfor.

Det foreslås endvidere, at Skatteforvaltningen skal kunne inddrage eller nægte en virksomheds registrering for skatter og afgifter m.v., hvis virksomheden eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har afgivet urigtige oplysninger om, hvem der deltager i ledelsen af virksomheden eller som ansvarlig deltager i virksomheden, jf. den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 2, vil finde anvendelse i de situationer, hvor Skatteforvaltningen konstaterer, at der i ledelsen eller blandt den eller de ansvarlige deltagere i en virksomhed, der er registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen for skatter eller afgifter m.v., er indsat én eller flere stråmænd. For kapital selskaber vil dette kunne ske, hvis der er registreret en stråmand i ledelsen, mens det for interessentskaber og kommanditselskaber vil kunne ske, hvis der er indsat en stråmand i ledelsen eller som ansvarlig deltager. For enkeltmandsvirksomheder vil det kunne ske, hvis der er indsat en stråmand som ansvarlig deltager.

Ved en stråmand forstås en person, der f.eks. registreres og officielt fremstår som direktør, bestyrelsesmedlem eller ansvarlig deltager, men er uden reel beslutningskompetence i den pågældende virksomhed. En stråmand har således ingen reel indflydelse på virksomheden, da det er en eller flere bagstående personer, der bestemmer over virksomheden. Stråmanden anvendes således til at dække for den person, der reelt står bag. Nogle stråmænd får betaling for at lægge navn til, mens der i andre tilfælde kan være tale om en stjålet identitet. En sådan definition af stråmænd fremgår af lovbemærkningerne til forslag til lov om ændring af opkrævningsloven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love (Sanktioner for manglende indsendelse af materiale og tiltag til bekæmpelse af sort økonomi og stråmandskonstruktioner m.v. som led i udmøntning af aftale om anden etape af en styrket skattekontrol), jf. Folketingstidende, 2021-22, A, L 96 som fremsat, s. 25 f., og lovbemærkningerne til forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 110 som fremsat, s. 56.

Som led i vurderingen af, om betingelserne for pålæg i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1, der er beskrevet i pkt. 2.2.1 ovenfor, er opfyldt, foretager Skatteforvaltningen efter omstændighederne allerede i dag en vurdering af, om en virksomhed anvender stråmænd. Det skyldes, at en person i medfør af bestemmelsen vil kunne anses for at have deltaget i ledelsen af virksomheden, uanset om den pågældende faktisk har varetaget hverv som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem i den relevante periode, eller om den pågældende f.eks. har været stråmand, jf. Folketingstidende, 2021-22, A, L 96 som fremsat, s. 25 f.

Skatteforvaltningen har såvel digitale og manuelle kontroller, der kan afdække, om en virksomhed, der er registreret for skatter eller afgifter, anvender stråmænd. Kontroller-

ne baserer sig bl.a. på data om eksisterende og historiske virksomhedsadresser og personer med tilknytning til virksomheden. Ved kontrollerne undersøges bl.a., om den registrerede ledelse eller virksomhedsdeltager har overførselsindkomster, har deltaget i andre selskaber, har et fuldtidsjob, der ikke relaterer sig til den pågældende virksomhed, eller er gift eller samboende med en person, der har deltaget i en anden virksomhed, der for nyligt er gået konkurs. I flere sager afholdes tillige møder med ledelsen i virksomhederne, bl.a. med henblik på at styrke grundlaget for vurderingen af, om der er anvendt stråmænd, ligesom der i nogen sager forefindes materiale – f.eks. kontrakter underskrevet af en bagmand – der underbygger, at virksomheden anvender stråmænd.

Den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 2, vil bl.a. kunne anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed er blevet pålagt at stille sikkerhed i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1, og det i denne forbindelse er vurderet, at en anden person end den, der faktisk har varetaget hverv som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, har været registreret som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem.

De foreslåede bestemmelser i opkrævningslovens § 19 b, nr. 1 og 2, vil kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor de urigtige oplysninger er givet til Erhvervsstyrelsen via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk. De foreslåede bestemmelser vil tillige kunne finde anvendelse i andre situationer, hvor de urigtige oplysninger er afgivet over for myndighederne, og oplysningerne har medført en forkert registrering i Erhvervsstyrelsens eller Skatteforvaltningens system.

Begreberne »grov uagtsomhed« og »forsæt« efter de foreslåede bestemmelser i opkrævningslovens § 19 b, nr. 1 og 2, vil være identiske med de tilsvarende begreber i f.eks. straffebestemmelsen i opkrævningslovens § 17. Muligheden for at anvende de foreslåede bestemmelser vil imidlertid ikke være betinget af, at der gøres et strafansvar gældende mod den pågældende. Uanset at der således ikke er rejst en straffesag, eller at der eventuelt er sket frifindelse i straffesagen, vil bestemmelserne således kunne finde anvendelse, idet baggrunden for udfaldet i straffesagen vil kunne bero på straffesagens særlige karakter, herunder andre krav til bevisets styrke end i sagen om inddragelse eller nægtelse af registrering efter den foreslåede bestemmelse.

Kravet om grov uagtsomhed eller forsæt indebærer, at ikke enhver urigtig oplysning om virksomhedens adresse, ledelsesmedlemmer eller ansvarlige deltagere vil medføre, at virksomhedens registrering vil kunne inddrages eller nægtes efter de foreslåede bestemmelser. Eksempelvis vil der ikke foreligge grov uagtsomhed eller forsæt i tilfælde, hvor en virksomhed har fået ny adresse eller et nyt ledelsesmedlem og ved en undskyldelig fejl i en kort periode herefter ikke har fået registreret dette.

Hvis en virksomhed har fået nægtet eller inddraget sin registrering for skatter og afgifter efter de foreslåede bestemmelser i § 19 b, nr. 1 og 2, vil virksomheden kunne lade sig registrere eller genregistrere, hvis der er rettet op på de urigtige oplysninger, som medførte, at registreringen blev

nægtet eller inddraget. I sådanne tilfælde vil virksomheden dog efter omstændighederne kunne blive pålagt at stille sikkerhed, jf. nedenfor om den foreslåede udvidelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2 og 3.

Det foreslås herudover, at der – som følge af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b – foretages en udvidelse af anvendelsesområdet for de gældende regler i § 11, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 17, stk. 3, 1. pkt., til også at henvise til den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b.

Det indebærer for det første, at en virksomhed, der inden for de seneste 5 år har fået registreringen, for så vidt angår det samme registreringsforhold, inddraget efter den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, vil kunne blive pålagt at stille sikkerhed i medfør af § 11, stk. 2, nr. 2.

Det indebærer for det andet, at hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af en virksomhed, er eller har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der inden for de seneste 5 år, og efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har fået sin registrering, for så vidt angår samme type registreringsforhold, inddraget efter den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, vil førstnævnte virksomhed kunne blive pålagt at stille sikkerhed i medfør af § 11, stk. 2, nr. 3.

Både i forhold til opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2 og 3, vil det dog være en betingelse for at kunne pålægge virksomheden at stille sikkerhed, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. stk. 3, 1. pkt. I de tilfælde, hvor en virksomhed vil kunne få inddraget eller nægtet registreringen i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 19 b, vil virksomhedens drift generelt anses for at indebære en nærliggende risiko for et sådant tab, hvis det vurderes, at virksomheden indgår i kædesvigs konstruktioner eller andre former for organiseret svig. Vurderingen efter § 11, stk. 3, 1. pkt., vil dog altid skulle foretages konkret.

Det indebærer for det tredje, at medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, vil den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget eller nægtet efter den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes som udgangspunkt at styrke Skatteforvaltningens kontrolmuligheder gennem bl.a. bedre mulighed for at inddrage svigsvirksomheders registrering og bedre mulighed for at sanktionere ledelsen i virksomheder, der ikke angiver henholdsvis indberetter skatter eller afgifter m.v. forud for virksomhedens ophør, hvilket bidrager til øget regelefterlevelse eller en reduktion af statens tab i de tilfæl-

de, hvor reglerne ikke efterleves. Dette trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre implementeringsmæssige omkostninger for Skatteforvaltningen på 4,1 mio. kr. årligt fra og med implementering i 2023 som følge af øget behov for vejledning og sagsbehandling.

Det vurderes, at lovforslaget i relevant omfang efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. I forhold til det første princip (»Enkle og klare regler«) bemærkes, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt. I forhold til det fjerde princip (»Sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data«) bemærkes, at begreberne »grov uagtsomhed« og »forsæt« i de foreslåede bestemmelser i opkrævningslovens § 10 c og § 19 b, jf. lovforslaget § 2, nr. 3 og 5, er identiske med de tilsvarende begreber i f.eks. straffebestemmelsen i § 17. Ligeledes skal en person, der har deltaget i ledelsen af en virksomhed, forstås på samme måde som i anden lovgivning, herunder konkurslovens § 157, stk. 1, 1. pkt., om konkurskarantæne. I forhold til det sjette princip (»Anvendelse af offentlig infrastruktur«) bemærkes, at lovforslaget bl.a. har til formål at øge virksomhedernes incitament til at indberette korrekt til indkomstregisteret, hvilket vil styrke eksisterende offentlig infrastruktur. I forhold til det syvende princip (»Forebygger snyd og fejl«) bemærkes, at hovedformålet med lovforslaget er at sikre, at Skatteforvaltningen har effektive og tidssvarende kontrolværktøjer, der sikrer, at virksomhedernes betaling af skatter og afgifter m.v. sker efter reglerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil skabe mere lige konkurrenceforhold for virksomhederne, da det forventes at styrke sikkerheden for

skatte- og afgiftsbetalingen og gøre det vanskeligere for virksomheder, der ikke ønsker at overholde reglerne. Lovforslaget vurderes ikke herudover at indebære økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. juni 2022 til den 18. august 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AutoBranchen Danmark, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Den Danske Dommerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMV Danmark og SRF Skatetfaglig Forening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Merprovenu, som ikke kan kvantificeres nærmere.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre implementeringsmæssige omkostninger for Skatteforvaltningen på 4,1 mio. kr. årligt fra og med implementering i 2023 som følge af øget behov for vejledning og sagsbehandling.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Mere lige konkurrencevilkår.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 5, 1. pkt., i lov om et indkomstregister, at vægrer nogen sig ved at efterkomme §§ 2-4 i lov om et indkomstregister, afgør Skatteforvaltningen, hvorvidt den pågældende er pligtig dertil. Det fremgår af § 5, 2. pkt., at indberetningen om fornødent kan fremtvinges ved pålæg af tvangsbøder. Brugen af tvangsbøder forudsætter, at den pågældende ikke har efterkommet §§ 2-4 inden en frist, der er fastsat i pålægget.

Det fremgår af § 2, at indberetningspligten påhviler fysi-

	De mindste virksomheder	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	≥ 0 kr. ≤ 5 mio. kr.	> 5 mio. kr. ≤ 50 mio. kr.	> 50 mio. kr. ≤ 100 mio. kr.	> 100 mio. kr. ≤ 1 mia. kr.	> 1 mia. kr. ≤ 10 mia. kr.	> 10 mia. kr.
Daglig tvangsbøde	Mindst 1.000 kr.	7.000 kr.	10.500 kr.	14.000 kr.	28.000 kr.	56.000 kr.

Det er nettoomsætningen, der fremgår af virksomhedens seneste godkendte årsregnskab, der anvendes, hvis et sådant foreligger.

For virksomheder med en årlig nettoomsætning på op til 5 mio. kr. vil tvangsbøden skulle fastsættes til mindst 1.000 kr. dagligt, men i øvrigt fastsættes efter et skøn, hvor der tages hensyn til virksomhedens økonomiske formåen, således at tvangsbøden har effekt.

Hvis der er tale om en virksomhed, for hvilken der ikke foreligger et årsregnskab, fastsættes tvangsbøden også til mindst 1.000 kr. dagligt, og også her vil tvangsbøden skulle fastsættes således, at tvangsbøden har effekt. Dette kan f.eks. være tilfældet i situationer, hvor der er tale om en indberetningspligtig, der er en offentlig myndighed. Derudover kan det være tilfældet, hvis der er tale om en virksomhed, der ikke er pligtig til at udarbejde årsregnskab eller ikke har opfyldt sin pligt hertil.

De ovenfor beskrevne bødeniveauer vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning. Det vil f.eks. kunne fraviges i nedadgående retning, hvis Skatteforvaltningen skønner, at en mindre tvangsbøde vil medføre, at pligten opfyldes. En

ske eller juridiske personer, som er indberetningspligtige efter de i § 3, stk. 1, nr. 1-10, nævnte bestemmelser.

I § 3 oplystes en række forskellige oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, mens § 4 indeholder regler om, hvorledes indberetningen skal foretages.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, 1. pkt., i lov om et indkomstregister, at »§§ 2-4« ændres til »§§ 3 og 4«.

Med ændringen vil indberetninger, jf. §§ 3 og 4, fortsat kunne fremtvinges ved brug af tvangsbøder. Henvisningen til § 2 udgår, idet henvisningen hertil anses for unødvendig.

Med ændringen er det endvidere forudsat, at niveauet for tvangsbøder, jf. § 5 i lov om et indkomstregister, gradueres efter den indberetningspligtiges årlige nettoomsætning. Det forudsatte tvangsbødeniveau fremgår nedenfor.

fravigelse i opadgående retning vil f.eks. kunne ske, hvis tidligere udstedte tvangsbøder ikke har givet resultat.

Der vil kunne gives pålæg om betaling af en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer, når Skatteforvaltningen konstaterer en eller flere mangelfulde eller manglende indberetninger, som en indberetningspligtig har eller skulle have foretaget i medfør af lov om et indkomstregister. Hvis der er tale om flere mangelfulde indberetninger, vil det være underordnet, om de pågældende indberetninger er sket på samme tid eller på flere forskellige tidspunkter. Tilsvarende vil det være underordnet, om flere manglende indberetninger knytter sig til en eller flere forskellige frister.

Konstaterer Skatteforvaltningen igen, at en indberetningspligtig, der allerede er pålagt at betale en tvangsbøde dagligt, ikke har overholdt en eller flere af de omfattede indberetningspligter, vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om at betale endnu en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Skatteforvaltningen vil dog ikke kunne pålægge virksomheden at betale flere tvangsbøder dagligt, hvis de mangel-

fulde eller manglende indberetninger, som er konstateret af Skatteforvaltningen ved flere forskellige lejligheder, er forårsaget af det samme system- eller it-mæssige forhold hos den indberetningspligtige eller den underleverandør, som foretager indberetningerne for den indberetningspligtige. I denne situation vil der således alene kunne pålægges én tvangsbøde dagligt, indtil der er rettet op på det system- eller it-mæssige forhold, som forårsagede de mangelfulde eller manglende indberetninger, og indberetningspligten derfor efterleveres.

Det vil være op til den indberetningspligtige at godtgøre, at mangelfulde eller manglende indberetninger, som er konstateret af Skatteforvaltningen ved flere forskellige lejligheder, er forårsaget af det samme system- eller it-mæssige forhold.

Når Skatteforvaltningen pålægger en tvangsbøde efter de foreslåede niveauer, vil Skatteforvaltningen skulle følge de procedurer, der også gælder for tvangsbøder i dag, jf. pkt. 2.1.1 ovenfor. Det betyder, at tvangsbøderne vil kunne pålægges for hver kalenderdag, indtil pålægget efterkommes, at betalte tvangsbøder ikke tilbagebetales, og at ikke betalte tvangsbøder bortfalder, når pålægget efterkommes. Desuden vil det betyde, at en forhøjelse af tvangsbøderne vil skulle ske med skriftligt varsel.

I situationer omfattet af reglerne om genindberetning i § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister, vil Skatteforvaltningens brug af tvangsbøder til gennemtvungelse af den pågældende indberetningspligt være betinget af, at Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet inden en fastsat frist, og at den indberetningspligtige ikke har genindberettet ved fristens udløb. Et pålæg om tvangsbøder vil kunne meddeles på det samme tidspunkt, som fristen for genindberetning meddeles, og fristen, hvorfra tvangsbøderne vil kunne pålægges, vil kunne være sammenfaldende med fristen for genindberetning.

I situationer, der ikke er omfattet af reglerne om genindberetning – f.eks. hvor den indberetningspligtige har undladt at indberette i henhold til pligterne i lov om et indkomstregister – vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om indberetning inden en fastsat frist, så snart Skatteforvaltningen konstaterer, at indberetningspligten ikke er overholdt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Skatteforvaltningen vil have et effektivt pressionsmiddel over for virksomheder, der ikke opfylder de omfattede pligter i lov om et indkomstregister, uanset virksomhedens økonomiske størrelse.

Derudover vil den foreslåede ændring medføre, at niveauet for tvangsbøder gøres mere gennemsigtigt, idet niveauet tager udgangspunkt i faste satser. De faste satser vil samtidig understøtte et ensartet tvangsbødeniveau på tværs af virksomheder, der har en sammenlignelig økonomisk størrelse.

Til § 2

Til nr. 1

Optrækningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan den fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Efter 2. pkt. gælder det samme, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. (dvs. indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, og indeholdt udbytte-skat, som skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29).

Hvis en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., kan Skatteforvaltningen inddrage virksomhedens registrering hos Skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 3, 1. pkt.

Det følger af opkrævningslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., at hvis Skatteforvaltningen skønner, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte uden registreringsforholdet som nævnt i 1. pkt., inddrages tillige virksomhedens øvrige registreringer, medmindre virksomheden inden for den frist, der er anført i 3. pkt., meddeler Skatteforvaltningen, at de øvrige registreringer ønskes opretholdt.

Efter de gældende regler kan Skatteforvaltningen ikke hindre, at virksomheden lader sig genregistrere, selv om virksomheden fortsat ikke har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 4, at har en virksomhed fået inddraget sin registrering hos Skatteforvaltningen, jf. § 4, stk. 3, 1. pkt., vil virksomheden ikke kunne registreres, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, før virksomheden har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke være til hinder for, at en virksomhed, der er anmeldt til registrering for det pågældende registreringsforhold og har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, vil kunne pålægges at stille sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2. Et sådant pålæg om at stille sikkerhed vil bl.a. forudsætte, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift vil indebære en nærliggende risiko for tab for staten, jf. stk. 3, 1. pkt.

Reglerne i opkrævningslovens § 4, stk. 3, om, at Skatteforvaltningen skal fremsende meddelelse til virksomheden inden inddragelsen, vil fortsat finde anvendelse. Virksomheden vil således være varslet om inddragelsen, og at den vil kunne afværges, såfremt de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger indgives inden 14 dage.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at forhindre,

at virksomheder kan genregistrere sig for det pågældende registreringsforhold, før virksomheden har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen. Det skal ses i sammenhæng med, at virksomheder, der ikke foretager sine pligtige angivelser henholdsvis indberetninger til Skatteforvaltningen, udgør en risiko for tab for statskassen, idet Skatteforvaltningen ikke som forudsat får kendskab til disse virksomheders pligtige skatter og afgifter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af opkrævningslovens § 9, stk. 3, 1. pkt., at de i stk. 1 og 2 nævnte varemottagere skal indbetale afgiften til Skatteforvaltningen senest samtidig med indsendelsen af de i stk. 1 og 2 nævnte angivelser.

Det fremgår af opkrævningslovens § 9, stk. 3, 2. pkt., at § 3, stk. 2, §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af opkrævningslovens § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, at Skatteforvaltningen, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt, kan meddele fritagelse for betaling af gebyr efter § 6 (nr. 2) og renter efter § 7 (nr. 3).

Det følger af den foreslåede ændring af opkrævningslovens § 9, stk. 3, 2. pkt., at »§ 8, nr. 2 og 3« ændres til »§ 8, stk. 1, nr. 2 og 3«.

Den foreslåede ændring vil medføre en præcisering af henvisningen, så der tages højde for, at bestemmelsen indeholder mere end et stykke. Den foreslåede ændring vil således ikke have indholdsmæssig betydning.

Til nr. 3

Opkrævningsloven indeholder regler, der fastsætter, at ledelsen i en virksomhed under visse betingelser hæfter for virksomhedens skatter og afgifter m.v. (tilsvaret), i det omfang disse opstår som følge af uregistreret virksomhed. Det følger således af opkrævningslovens § 10 b, at den, der ved sin deltagelse i ledelsen af en virksomhed forsætligt eller groft uagtsomt medvirker til eller bevirker, at driften af virksomheden indledes eller fortsættes, uden at virksomheden er registreret for et eller flere registreringsforhold efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed.

I tilfælde, hvor Skatteforvaltningen ikke har mulighed for administrativt at pålægge ledelsen i en virksomhed at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v., kan der anlægges en erstatningssag ved domstolene over for ledelsen i en virksomhed, der er ophørt som insolvent med restancer til Skatteforvaltningen (f.eks. A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, moms eller punktafgifter) og dermed har påført det offentlige et tab.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 10 c, 1. pkt., at den, der ved sin deltagelse i led-

sen af en virksomhed, der efterfølgende er ophørt, forsætligt eller groft uagtsomt har medvirket til eller bevirket, at der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger til brug for angivelse henholdsvis indberetning til indkomstregisteret af skatter eller afgifter m.v. efter § 2, stk. 1, eller § 9, stk. 1 eller 2, hæfter for de skatter og afgifter m.v., der som følge heraf ikke er blevet angivet henholdsvis indberettet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Skatteforvaltningen administrativt vil kunne pålægge ledelsesmedlemmer et hæftelsesansvar for skatter og afgifter m.v. i de situationer, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at ledelsesmedlemmerne i sådanne situationer allerede vil kunne være ansvarlige for ubetalte skatter og afgifter m.v. efter erstatningsretlige regler. Muligheden for at pålægge hæftelse i medfør af den foreslåede bestemmelse vil således ikke indebære en ændring af personernes hæftelsesansvar, men alene medføre mulighed for at fastslå denne hæftelse administrativt.

Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med, at virksomhedernes manglende angivelser henholdsvis indberetninger kan påføre statskassen et tab. Det vurderes derfor at være nødvendigt, at Skatteforvaltningen har effektive værktøjer til at sanktionere ledelsesmedlemmernes deltagelse i de manglende indberetninger.

Afgrænsningen af, hvem der i forhold til den foreslåede bestemmelse vil kunne anses for at have »deltaget i ledelsen af en virksomhed«, vil være den samme som efter f.eks. opkrævningslovens § 10 b, 1. pkt., der omhandler hæftelse ved uregistreret virksomhed, og konkurslovens § 157, stk. 1, 1. pkt., der omhandler konkurskarantæne.

Det indebærer bl.a., at den foreslåede bestemmelse vil omfatte den, der i Erhvervsstyrelsens it-system har været registreret som direktør eller medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet. Dette gælder, uanset om den pågældende faktisk har varetaget hverv som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem i den relevante periode, eller om den pågældende f.eks. har været stråmand. Ved en stråmand forstås en person, der f.eks. registreres og officielt fremstår som direktør, bestyrelsesmedlem eller lignende for et kapital-selskab, men uden reel beslutningskompetence. En stråmand har således ikke noget at sige i forhold til det konkrete selskab, da det er en eller flere bagvedliggende personer, der bestemmer over selskabet. Det er dog en forudsætning, at den pågældende har accepteret hvervet (registreringen) som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, eller at den pågældende i det mindste var bekendt med registreringen og ikke har gjort indsigelse herimod. Det vil i den forbindelse efter omstændighederne kunne indgå i bevisbedømmelsen, hvis en person ikke fremkommer med relevante oplysninger, som kan understøtte den pågældendes forklaring om, at den pågældende – uagtet at andre oplysninger i sagen indikerer det modsatte – ikke havde accepteret hvervet (registreringen) som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem.

Det indebærer endvidere, at den foreslåede bestemmelse vil omfatte personer, der reelt er fratrukket som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, før virksomheden fortsatte eller indledte driften uden at være registreret for et eller flere registreringsforhold efter skatte- og afgiftslove, men først efterfølgende afregistreres i Erhvervsstyrelsens it-system. En sådan person kan således pålægges hæftelse, hvis den pågældende havde accepteret at forblive registreret i Erhvervsstyrelsens it-system som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, eller hvis den pågældende i det mindste var bekendt med registreringen og ikke har gjort indsigelse herimod.

Det indebærer herudover, at en person, der alene er registreret som suppleant til bestyrelsen eller tilsynsrådet, ikke i kraft af selve hvervet og registreringen som suppleant vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Suppleanten vil dog kunne være omfattet, hvis vedkommende i den relevante periode – dvs. mens virksomheden er blevet drevet uden at være registreret for et eller flere registreringsforhold efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres af opkrævningsloven – faktisk har udøvet hvervet som bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, fordi det faste bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem har haft forfald.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere omfatte den, der deltager i ledelsen af en filial af en udenlandsk erhvervs- virksomhed.

Efter selskabslovens § 112, stk. 3, kan et enkeltmandsfirma eller et interessentskab være direktør i et rederiaktieselskab. I relation til den foreslåede bestemmelse vil indehaveren af enkeltmandsfirmaet henholdsvis interessenterne i interessentskabet i givet fald være at anse som deltagere i ledelsen af det pågældende rederiaktieselskab.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere omfatte den, der faktisk har udøvet en direktørs eller et bestyrelsesmedlems eller tilsynsrådsmedlems beføjelser i virksomheden. En person, der har udøvet sådanne beføjelser, men hvis ledelsesmæssige rolle på grund af virksomhedens form ikke er undergivet registrering i Erhvervsstyrelsens it-system – dvs. ledere af enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber, medmindre samtlige interessenter henholdsvis komplementarer er kapital-selskaber – vil således være omfattet.

Herudover vil den foreslåede bestemmelse omfatte tilfælde, hvor en virksomheds ledelse er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, men hvor registreringen helt eller delvist ikke svarer til de faktiske forhold. Den foreslåede bestemmelse vil således bl.a. omfatte den, der i en stråmandskonstruktion ikke er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, men som reelt deltager i ledelsen af virksomheden.

Det vil i forhold til den foreslåede bestemmelse bero på en konkret vurdering, om en person kan anses for reelt at have deltaget i ledelsen af en virksomhed, selv om personen ikke i Erhvervsstyrelsens it-systemer har været registreret til at have været en del af virksomhedens ledelse. Ved vurderingen vil der bl.a. kunne lægges vægt på, om personen har stået for virksomhedens daglige drift. Det kan f.eks. være ken-

detegnet ved, at personen har haft fuldmagt til at disponere over virksomhedens bankkonto, eller at personens e-mailadresse er registreret som virksomhedens kontaktadresse. Det kan ligeledes være kendetegnet ved, at personen udadtil har fremstået som virksomhedens leder, f.eks. at personen har forestået kontakten med virksomhedens bankforbindelse, det offentlige og øvrige samarbejdspartnere. Det kan desuden være kendetegnet ved, at personen har underskrevet på vegne af virksomheden, f.eks. vedrørende ansættelse og opsigelse af medarbejdere, eller at personen har udøvet ledelsesbeføjelser over for medarbejderne eller personer, der i Erhvervsstyrelsens it-systemer er registreret til at være en del af virksomhedens ledelse.

Begreberne »grov uagtsomhed« og »forsæt« efter den foreslåede bestemmelse er identiske med de tilsvarende begreber i f.eks. straffebestemmelsen i opkrævningslovens § 17. Muligheden for at anvende den foreslåede bestemmelse vil imidlertid ikke være betinget af, at der gøres et strafansvar gældende mod den pågældende. Uanset at der således ikke er rejst en straffesag, eller at der eventuelt er sket frifindelse i straffesagen, vil bestemmelsen således kunne finde anvendelse, idet baggrunden for udfaldet i straffesagen vil kunne bero på straffesagens særlige karakter, herunder andre krav til bevisets styrke end i sagen om hæftelse efter den foreslåede bestemmelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 10 c, 2. pkt., at hæftelsen dog kun gælder skatter og afgifter m.v., for hvilke fristen for angivelse henholdsvis indberetning er indtrådt, mindre end 2 år før virksomheden er ophørt, således at den hverken har et aktivt CVR- eller SE-nummer.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastsætte en tidsmæssig begrænsning for, hvilke skatter og afgifter m.v. ledelsesmedlemmet vil kunne pålægges at hæfte for i medfør af den foreslåede bestemmelse. Skatteforvaltningen vil kunne konstatere ophøret ved opslag i Det Centrale Virksomhedsregister og Erhvervsstyrelsen, hvor ophørsdatoen vil være registreret.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 10 c, 3. pkt., at hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at den, der pålægges hæftelse i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil hæfte personligt med hele sin formue. Hæftelsens karakter indebærer, at Skatteforvaltningen kan gøre kravet gældende mod den, der er pålagt hæftelsen, uden at Skatteforvaltningen forinden har forsøgt at opnå betaling hos virksomheden. Hvis kravet oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil både virksomheden og den, der er pålagt hæftelsen, skulle oplyses som skyldnere, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden skal have mulighed for valgfrit at inddrive kravet hos begge, jf. § 2, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Hvis betaling opnås hos den, der er pålagt hæftelsen, vil vedkommende kunne rette et regreskrav mod virksomheden, der er det egentlige pligtsubjekt i forhold til betalingsforpligtelsen.

Til nr. 4

Opkrævningslovens § 11 indeholder regler om Skatteforvaltningens mulighed for at pålægge virksomheder at stille sikkerhed for kommende betalinger til Skatteforvaltningen. Bestemmelsens stk. 1 regulerer, hvornår en allerede registreret (»igangværende«) virksomhed kan pålægges at stille sikkerhed, mens stk. 2 regulerer, hvornår en virksomhed, der anmeldes til registrering, kan pålægges at stille sikkerhed som betingelse for registreringen. En virksomhed kan kun pålægges at stille sikkerhed efter stk. 1 eller 2, når den subjektive betingelse i stk. 3, 1. pkt., om, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, er opfyldt.

Det fremgår af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed, hvis virksomheden inden for de seneste 5 år har fået registreringen, for så vidt angår det samme registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det fremgår af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 3, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af virksomheden, er eller har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der inden for de seneste 5 år, og efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har fået sin registrering, for så vidt angår samme type registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det fremgår af opkrævningslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., at medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 17, stk. 3, 1. pkt., at »eller § 19 a, stk. 1« ændres til », § 19 a, stk. 1, eller § 19 b«.

Forslaget herom skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, der vil give Skatteforvaltningen mulighed for at inddrage eller nægte en virksomheds registrering for skatter og afgifter m.v., hvis virksomheden eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt 1) har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, og dette konstateres i forbindelse med en kontrol af virksomheden, eller 2) har afgivet urigtige oplysninger om, hvem der deltager i ledelsen af virksomheden.

I forlængelse af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b foreslås det derfor, at der foretages en udvidelse af anvendelsesområdet for de gældende regler i §

11, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 17, stk. 3, 1. pkt., så bestemmelserne også henviser til den foreslåede bestemmelse i § 19 b.

Det indebærer for det første, at en virksomhed, der inden for de seneste 5 år har fået registreringen, for så vidt angår det samme registreringsforhold, inddraget efter den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, vil kunne blive pålagt at stille sikkerhed i medfør af § 11, stk. 2, nr. 2.

Det indebærer for det andet, at hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af en virksomhed, er eller har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der inden for de seneste 5 år, og efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har fået sin registrering, for så vidt angår samme type registreringsforhold, inddraget efter den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, vil førstnævnte virksomhed kunne blive pålagt at stille sikkerhed i medfør af § 11, stk. 2, nr. 3.

Både i forhold til opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2 og 3, vil det dog være en betingelse for at kunne pålægge virksomheden at stille sikkerhed, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. stk. 3, 1. pkt. I de tilfælde, hvor en virksomhed vil kunne få inddraget eller nægtet registreringen i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 19 b, vil virksomhedens drift generelt anses for at indebære en nærliggende risiko for et sådant tab, hvis det vurderes, at virksomheden indgår i kædesvigs konstruktioner eller andre former for organiseret svig. Vurderingen efter § 11, stk. 3, 1. pkt., vil dog altid skulle foretages konkret.

Det indebærer for det tredje, at medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, vil den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget eller nægtet efter den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Til nr. 5

Det følger af selskabslovens § 5, nr. 13, jf. § 1, stk. 1, at et selskabs hjemsted er den adresse her i landet, som selskabet kan kontaktes på.

Det følger af selskabslovens § 5, nr. 19, jf. nr. 4 og 5, at ledelsen i et selskab består af det centrale ledelsesorgan (bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, eller direktionen i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd) og det øverste ledelsesorgan (bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, eller tilsynsrådet i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd). Medlemmerne af et kapital-selskabs direktion, bestyrelse og tilsynsråd og en eventuel revisor skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. selskabslovens § 10.

Det følger af § 4 a, nr. 1, jf. § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at hjemstedet for enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber, komman-

ditselskaber er den adresse her i landet, som virksomheden kan kontaktes på.

Det følger af § 4 a, nr. 2, jf. § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at ledelsen i bl.a. interessentskaber og kommanditselskaber, er medlemmer af bestyrelse, direktion eller et tilsvarende ledelsesorgan.

Det følger af § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal registreres i Erhvervsstyrelsen, ligesom der optages oplysning om bl.a. virksomhedens adresse.

Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter selskabsloven og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. selskabslovens § 12 og § 13 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Disse bestemmelser er udnyttet ved anmeldelsesbekendtgørelsen.

Anmeldelse af en stiftelse skal for kapitalselskaber, virksomheder med begrænset ansvar, interessentskaber og kommanditselskaber angive bl.a. adresse og ledelsesmedlemmer, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 3 og 7, § 37, stk. 1, nr. 3 og 6, og § 38, stk. 1. For interessentskaber og kommanditselskaber skal bl.a. også angives de ansvarlige deltagere i virksomheden, jf. § 38, stk. 1.

Stiftelser eller ændringer i allerede registrerede oplysninger efter reglerne i selskabslovgivningen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk, og dette gælder også juridiske enheder, der skal registreres efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen eller ved ændringer i allerede registrerede oplysninger, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det følger af opkrævningslovens § 16 e, at skatteministeren efter aftale med erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v., som er omfattet af nærmere angivne skatte- og afgiftslove – herunder personligt drevne virksomheder, der er omfattet af disse skatte- og afgiftslove – skal foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos Erhvervsstyrelsen. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 223 af 3. marts 2012 om virksomhedsregistrering i en række skatte- og afgiftslove, hvoraf det følger af § 1, at anmeldelse om nyregistrering, ændring af igangværende registreringer og afmeldelse fra registrering i medfør af skatte- og afgiftslove, der oplistede i bilag 1 og 2 til bekendtgørelsen, og tilhørende bekendtgørelser skal ske til Erhvervsstyrelsen efter reglerne i bl.a. anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 75, at anmeldelse i henhold til de love, som er nævnt i bilag 1 og 2 til bekendtgørelsen om virksomhedsregistrering i en række skatte- og afgiftslove, skal angive bl.a. adresse og ansvarlige deltagere i virksomheden.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 13, 1. pkt., at de ovenfor nævnte registreringspligtige oplysninger om virksomheden offentliggøres i det centrale virksomhedsregi-

ster. Det samme gælder for registreringer, som er foretaget efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen, jf. 2. pkt.

Opkrævningslovens § 11 indeholder regler om Skatteforvaltningens mulighed for at pålægge virksomheder at stille sikkerhed for kommende betalinger til Skatteforvaltningen. Bestemmelsens stk. 1 regulerer, hvornår en allerede registreret (igangværende) virksomhed kan pålægges at stille sikkerhed, mens stk. 2 regulerer, hvornår en virksomhed, der anmeldes til registrering, kan pålægges at stille sikkerhed som betingelse for registreringen. En virksomhed kan kun pålægges at stille sikkerhed efter stk. 1 eller 2, når den subjektive betingelse i stk. 3, 1. pkt., om, at det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, er opfyldt.

Det fremgår af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 2, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed, hvis virksomheden inden for de seneste 5 år har fået registreringen, for så vidt angår det samme registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det fremgår af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 3, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter opkrævningsloven, at stille sikkerhed, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af virksomheden, er eller har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der inden for de seneste 5 år, og efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har fået sin registrering, for så vidt angår samme type registreringsforhold, inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det fremgår af opkrævningslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., at medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget efter opkrævningslovens § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, at Skatteforvaltningen kan inddrage eller nægte en virksomheds registrering for skatter og afgifter m.v., hvis virksomheden eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt 1) har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, og dette konstateres i forbindelse med en kontrol af virksomheden, eller 2) har afgivet urigtige oplysninger om, hvem der deltager i ledelsen af virksomheden eller som ansvarlig deltager i virksomheden.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 1, vil en kontrol anses for indledt, når der er planlagt eller foretaget kontrolskridt med henblik på at afklare de omstændigheder, der har givet anledning til at undersøge virksomheden. Det kan f.eks. være, når Skattefor-

valtningen har modtaget informationer, der giver anledning til at påbegynde en kontrol.

Skatteforvaltningen vil i forhold til den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 1, kunne konstatere, at der er afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, hvis de med høj grad af sikkerhed kan konstatere, at virksomheden ikke drives fra sin registrerede adresse. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis Skatteforvaltningen på flere måder har forsøgt at opnå kontakt til virksomheden via f.eks. et fysisk besøg på adressen, telefon eller e-mail, og Skatteforvaltningen ikke herigennem har kunnet konstatere, at virksomheden hører til på adressen. Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse vil således forudsætte, at Skatteforvaltningen har forsøgt at få kontakt til virksomheden, hvorved virksomheden også vil have mulighed for straks at bringe forholdet i orden og dermed undgå afregistrering, hvis forholdet anses for undskyldeligt, jf. nærmere nedenfor om kravet om forsæt eller grov uagtsomhed.

Den foreslåede bestemmelse har især til formål at hindre svigsvirksomheder i at være registreret for skatter og afgifter hos Skatteforvaltningen. Den foreslåede bestemmelse vil især være relevant over for virksomheder, der alene er oprettet med det formål at svindle statskassen for skatter og afgifter gennem f.eks. kædesvig eller moms-karruseller, og som derfor ikke drives fra den adresse, som virksomheden er registreret med. Sådanne virksomheder er således ofte registreret med en urigtig adresse (f.eks. adresse hos et kontorhotel, hvor virksomheden alene får stillet en post-adresse til rådighed, men ikke reelt befinder sig fysisk på adressen). Med den foreslåede bestemmelse vil Skatteforvaltningen kunne inddrage eller nægte registreringen hos disse virksomheder, så virksomhederne ikke længere kan anvendes til svindel.

Bestemmelsen vil desuden generelt kunne øge virksomhedernes opmærksomhed på at få registreret deres adresse korrekt. Dette vil understøtte Skatteforvaltningen eksisterende muligheder for at møde op hos virksomhederne som led i kontrollen af, om virksomhederne betaler de skatter og afgifter, som de er pligtige til at betale. Det er dog en forudsætning for anvendelsen af den foreslåede bestemmelse, at virksomheden groft uagtsomt eller forsætligt har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, jf. nærmere nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 2, vil finde anvendelse i de situationer, hvor Skatteforvaltningen konstaterer, at der i ledelsen eller blandt den eller de ansvarlige deltagere i en virksomhed, der er registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen for skatter eller afgifter m.v., er indsat én eller flere stråmænd. For kapital-selskaber vil dette kunne ske, hvis der er registreret en stråmand i ledelsen, mens det for interessentskaber og kommanditselskaber vil kunne ske, hvis der er indsat en stråmand i ledelsen eller som ansvarlig deltager. For enkeltmandsvirksomheder vil det kunne ske, hvis der er indsat en stråmand som ansvarlig deltager.

Ved en stråmand forstås en person, der f.eks. registreres og officielt fremstår som direktør, bestyrelsesmedlem eller

ansvarlig deltager, men er uden reel beslutningskompetence i den pågældende virksomhed. En stråmand har således ingen reel indflydelse på virksomhedens drift, da det er en eller flere bagvedstående personer, der bestemmer over virksomheden. Stråmanden anvendes således til at dække for den person, der reelt står bag. Nogle stråmænd får betaling for at lægge navn til, mens der i andre tilfælde kan være tale om en stjålet identitet. En sådan definition af stråmænd fremgår af lovbemærkningerne til forslag til lov om ændring af opkrævningsloven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love (Sanktioner for manglende indsendelse af materiale og tiltag til bekæmpelse af sort økonomi og stråmandskonstruktioner m.v. som led i udmøntning af aftale om anden etape af en styrket skattekontrol), jf. Folketingstidende, 2021-22, A, L 96 som fremsat, s. 25 f., og lovbemærkningerne til forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 110 som fremsat, s. 56.

Som led i vurderingen af, om betingelserne for pålæg i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1, der er beskrevet i pkt. 2.2.1 ovenfor, er opfyldt, foretager Skatteforvaltningen efter omstændighederne allerede i dag en vurdering af, om en virksomhed anvender stråmænd. Det skyldes, at en person i medfør af bestemmelsen vil kunne anses for at have deltaget i ledelsen af virksomheden, uanset om den pågældende faktisk har varetaget hverv som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem i den relevante periode, eller om den pågældende f.eks. har været stråmand, jf. Folketingstidende, 2021-22, A, L 96 som fremsat, s. 25 f.

Skatteforvaltningen har såvel digitale som manuelle kontroller, der kan afdække, om en virksomhed, der er registreret for skatter eller afgifter, anvender stråmænd. Kontrollerne baserer sig bl.a. på data om eksisterende og historiske virksomhedsadresser og personer med tilknytning til virksomheden. Ved kontrollerne undersøges bl.a., om den registrerede ledelse eller virksomhedsdeltager har overførselsindkomster, har deltaget i andre selskaber, har et fuldtidsjob, der ikke relaterer sig til den pågældende virksomhed, eller er gift eller samboende med en person, der har deltaget i en anden virksomhed, der netop er gået konkurs. I flere sager afholdes tillige møder med ledelsen i virksomhederne, bl.a. med henblik på at styrke grundlaget for vurderingen af, om der er anvendt stråmænd, ligesom der i nogen sager forefindes materiale – f.eks. kontrakter underskrevet af en bagmand – der underbygger, at virksomheden anvender stråmænd.

Den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 19 b, nr. 2, vil bl.a. kunne anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed er blevet pålagt at stille sikkerhed i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1, og det i denne forbindelse er vurderet, at en anden person end den, der faktisk har varetaget hverv som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem, har været registret som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem.

De foreslåede bestemmelser i opkrævningslovens § 19

b, nr. 1 og 2, vil kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor de urigtige oplysninger er givet til Erhvervsstyrelsen via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk. De foreslåede bestemmelser vil tillige finde anvendelse i andre situationer, hvor de urigtige oplysninger er afgivet over for myndighederne, og oplysningerne har medført en forkert registrering i Erhvervsstyrelsens eller Skatteforvaltningens system.

Begreberne »grov uagtsomhed« og »forsæt« i de foreslåede bestemmelser i opkrævningslovens § 19 b, nr. 1 og 2, vil være identiske med de tilsvarende begreber i f.eks. straffebestemmelsen i opkrævningslovens § 17. Muligheden for at anvende de foreslåede bestemmelser vil imidlertid ikke være betinget af, at der gøres et strafansvar gældende mod den pågældende. Uanset at der således ikke er rejst en straffesag, eller at der eventuelt er sket frifindelse i straffesagen, vil bestemmelserne således kunne finde anvendelse, idet baggrunden for udfaldet i straffesagen vil kunne bero på straffesagens særlige karakter, herunder andre krav til bevisets styrke end i sagen om inddragelse eller nægtelse af registrering efter den foreslåede bestemmelse.

Kravet om grov uagtsomhed eller forsæt indebærer, at ikke enhver urigtig oplysning om virksomhedens adresse, ledelsesmedlemmer eller ansvarlige deltagere vil medføre, at virksomhedens registrering vil kunne inddrages eller nægtes efter de foreslåede bestemmelser. Eksempelvis vil der ikke foreligge grov uagtsomhed eller forsæt i tilfælde, hvor en virksomhed har fået ny adresse eller et nyt ledelsesmedlem og ved en undskyldelig fejl i en kort periode herefter ikke har fået registreret dette.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 1, at hvis der ikke sker rettidig indberetning efter skatteindberetningsloven (bortset fra § 41, der omhandler indberetning af identiteten af visse långivere og identiteten af modtagere af underholdsbidrag eller børnebidrag) eller efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningsloven, kan Skatteforvaltningen give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 2, at opfyldes en anmodning efter § 56, stk. 2, ikke, kan Skatteforvaltningen give pålæg om indsendelse af materialet inden en fastsat frist og om betaling af tvangsbøder fra overskridelsen af fristen. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at tvangsbøderne kan gives, indtil pålægget efterkommes, eller indtil der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 59 a, stk. 1 eller 2, der indeholder en hjemmel til bødestraf for manglende imødekommelse af pålægget.

§ 56, stk. 2, indeholder en pligt for den indberetningspligtige til efter anmodning fra Skatteforvaltningen at indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 3, at

har en indberetningspligtig handlet i strid med § 52, stk. 2, nr. 2-5 eller 7-9, kan Skatteforvaltningen pålægge den indberetningspligtige eller det finansielle institut enten at indhente identifikationsoplysninger i overensstemmelse med § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 52, stk. 3. Endvidere følger det af bestemmelsen, at hvis dette ikke sker, kan Skatteforvaltningen pålægge den indberetningspligtige eller det finansielle institut at lukke den pågældende forsikrings- eller opsparingsordning, konto, det pågældende depot eller den pågældende finansielle konto inden for en fastsat frist og pålægge tvangsbøder fra fristoverskrivelsen, indtil pålægget efterkommes.

Efter § 52, stk. 1, skal den, der skal indberettes om, oplyse den indberetningspligtige om sine identifikationsoplysninger, herunder sit cpr-nummer, mens § 52, stk. 2, angår, hvordan den indberetningspligtige skal agere, hvis der ikke oplyses om disse identifikationsoplysninger. Efter stk. 3 kan Skatteministeren fastsætte nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter stk. 1. Denne bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, at har et finansielt institut ikke opfyldt sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, kan Skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og betaling af tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Efter § 23, stk. 1, skal finansielle institutter, der er indberetningspligtige, underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler om, at finansielle institutter årligt skal foretage indberetning til Skatteforvaltningen om finansielle konti med tilknytning til Færøerne, Grønland eller udlandet med angivelse af bl.a. navn og adresse på kontohavere og den pågældende kontos kontonummer og saldo.

Det skal fremgå af underretningen, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med bl.a. regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1. Derudover skal Skatteforvaltningen give den pågældende alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid, til at personen kan udøve sine databeskyttelsesretigheder, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen.

Efter § 23, stk. 2, skal en person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv. Efter § 22, stk. 2, kan skatteministeren fastsætte regler om, at finansielle institutter – foruden oplysninger i medfør af § 22, stk. 1, jf. ovenfor – tillige skal indberette navnene på andre finansielle institutter, hvortil de finansielle institutter har foretaget betalinger,

og det samlede beløb af sådanne betalinger til hvert af de andre finansielle institutter.

Efter § 22, stk. 3, 1. pkt., kan skatteministeren fastsætte regler om procedurer ved indberetningspligtige finansielle institutters identifikation og indberetning af finansielle konti, jf. stk. 1, og betalinger til nærmere angivne finansielle institutter, jf. stk. 2. Efter § 22, stk. 3, 2. pkt., kan skatteministeren også fastsætte regler om indhentelse af egenerklæringer i forbindelse med disse procedurer.

Bemyndigelserne i skatteindberetningslovens § 22, stk. 1-3, er udnyttet i bekendtgørelse nr. 724 af 22. april 2021 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til USA og bekendtgørelse nr. 334 af 26. marts 2020 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet.

	De mindste virksomheder	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	≥ 0 kr. ≤ 5 mio. kr.	> 5 mio. kr. ≤ 50 mio. kr.	> 50 mio. kr. ≤ 100 mio. kr.	> 100 mio. kr. ≤ 1 mia. kr.	> 1 mia. kr. ≤ 10 mia. kr.	> 10 mia. kr.
Daglig tvangsbøde	Mindst 1.000 kr.	7.000 kr.	10.500 kr.	14.000 kr.	28.000 kr.	56.000 kr.

Det er nettoomsætningen, der fremgår af virksomhedens seneste godkendte årsregnskab, der anvendes, hvis et sådant foreligger.

For virksomheder med en årlig nettoomsætning på op til 5 mio. kr. vil tvangsbøden skulle fastsættes til mindst 1.000 kr. dagligt, men i øvrigt fastsættes efter et skøn, hvor der tages hensyn til virksomhedens økonomiske formåen, således at tvangsbøden har effekt.

Hvis der er tale om en virksomhed, for hvilken der ikke foreligger et årsregnskab, fastsættes tvangsbøden også til mindst 1.000 kr. dagligt, og også her vil tvangsbøden skulle fastsættes således, at tvangsbøden har effekt. Dette kan f.eks. være tilfældet i situationer, hvor der er tale om en indberetningspligtig, der er en offentlig myndighed. Derudover kan det være tilfældet, hvis der er tale om en virksomhed, der ikke er pligtig til at udarbejde årsregnskab eller ikke har opfyldt sin pligt hertil.

De ovenfor beskrevne bødeniveauer vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning. Det vil f.eks. kunne fraviges i nedadgående retning, hvis Skatteforvaltningen skønner, at en mindre tvangsbøde vil medføre, at pligten opfyldes. En fravigelse i opadgående retning vil f.eks. kunne ske, hvis tidligere udstedte tvangsbøder ikke har givet resultat.

Der vil kunne gives pålæg om betaling af en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer, når Skatteforvaltningen konstaterer en eller flere mangelfulde eller manglende indberetninger, som en indberetningspligtig har eller skulle have foretaget i medfør af skatteindberetningsloven eller lov om et indkomstregister. Hvis der er tale om flere mangelfulde indberetninger, vil det være underordnet, om de pågældende indberetninger er sket på samme tid eller på flere forskellige tidspunkter. Tilsvarende vil det være underordnet, om flere manglende indberetninger knytter sig til en eller flere forskellige frister.

Konstaterer Skatteforvaltningen igen, at en indberetnings-

Det følger af den foreslåede ændring af skatteindberetningslovens § 57, stk. 1 og 4, at »der skal betales fra overskridelsen af fristen« ændres til »fra overskridelse af fristen«.

Det følger af den foreslåede ændring af skatteindberetningslovens § 57, stk. 2 og 3, at »betaling af« ændres til »at betale«.

Der er tale om sproglige justeringer, der dels vil medføre, at sprogbrugen i bestemmelserne ensartes, dels at indholdet af § 57, stk. 3, tydeliggøres.

Med ændringerne er det endvidere forudsat, at niveauet for tvangsbøder, jf. skatteindberetningslovens § 57, stk. 1-4, gradueres efter den indberetningspligtiges årlige nettoomsætning. Det forudsatte tvangsbødeniveau fremgår nedenfor.

pligtig, der allerede er pålagt at betale en tvangsbøde dagligt, ikke har overholdt en eller flere af de omfattede indberetningspligter, vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om at betale endnu en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Skatteforvaltningen vil dog ikke kunne pålægge virksomheden at betale flere tvangsbøder dagligt, hvis de mangelfulde eller manglende indberetninger, som er konstateret af Skatteforvaltningen ved flere forskellige lejligheder, er forårsaget af det samme system- eller it-mæssige forhold hos den indberetningspligtige eller den underleverandør, som foretager indberetningerne for den indberetningspligtige. I denne situation vil der således alene kunne pålægges én tvangsbøde dagligt, indtil der er rettet op på det system- eller it-mæssige forhold, som forårsagede de mangelfulde eller manglende indberetninger, og indberetningspligten derfor efterleves.

Det vil være op til den indberetningspligtige at godtgøre, at mangelfulde eller manglende indberetninger, som er konstateret af Skatteforvaltningen ved flere forskellige lejligheder, er forårsaget af det samme system- eller it-mæssige forhold.

Der vil også kunne pålægges en virksomhed at betale en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer, hvis en anmodning om materiale efter skatteindberetningslovens § 56, stk. 2, ikke opfyldes, og virksomheden ikke har efterkommet et pålæg om indsendelse af materiale inden en fastsat frist, jf. § 57, stk. 2. Hvis en virksomhed fortsat er pålagt at betale denne tvangsbøde dagligt, og Skatteforvaltningen ved en senere kontrolsag anmoder om yderligere materiale, der ikke indsendes, vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om at betale endnu en tvangsbøde dagligt efter de forudsatte niveauer. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Endvidere vil der kunne pålægges en virksomhed at betale en tvangsbøde dagligt efter de foreslåede niveauer, hvis en indberetningspligtig eller et finansielt institut ikke efterkommer et pålæg om at lukke en konto m.v., jf. skatteindberetningslovens § 57, stk. 3. Hvis virksomheden fortsat er pålagt at betale denne tvangsbøde dagligt og ikke efterkommer et senere pålæg om at lukke en anden konto m.v., vil den pågældende kunne pålægges at betale endnu en tvangsbøde dagligt. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Endelig vil et finansielt institut kunne pålægges at betale en tvangsbøde dagligt, hvis et finansielt institut ikke har opfyldt sine pligter efter skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, og ikke har efterkommet et pålæg om opfyldelse af pligterne, jf. § 57, stk. 4. Hvis virksomheden fortsat er pålagt at betale denne tvangsbøde og ikke efterkommer et senere pålæg om at opfylde pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 2, vil det finansielle institut igen kunne pålægges at betale endnu en tvangsbøde dagligt. Virksomheden vil således være pålagt at betale flere tvangsbøder dagligt i denne situation.

Når Skatteforvaltningen pålægger en tvangsbøde efter de foreslåede niveauer, vil Skatteforvaltningen skulle følge de procedurer, der også gælder for tvangsbøder i dag, jf. pkt. 2.1.1 ovenfor. Det betyder, at tvangsbøderne vil kunne pålægges for hver kalenderdag, indtil pålægget efterkommes, at betalte tvangsbøder ikke tilbagebetales, og at ikke betalte tvangsbøder bortfalder, når pålægget efterkommes. Desuden vil det betyde, at en forhøjelse af tvangsbøderne vil skulle ske med skriftligt varsel.

I situationer omfattet af reglerne om genindberetning i skatteindberetningslovens § 54, stk. 6, vil Skatteforvaltningens brug af tvangsbøder til gennemtvungelse af den pågældende indberetningspligt være betinget af, at Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet inden en fastsat frist, og at den indberetningspligtige ikke har genindberettet ved fristens udløb. Et pålæg om tvangsbøder vil kunne meddeles på det samme tidspunkt, som fristen for genindberetning meddeles, og fristen, hvorfra tvangsbøderne vil kunne pålægges, vil kunne være sammenfaldende med fristen for genindberetning.

I situationer, der ikke er omfattet af reglerne om genindberetning – f.eks. hvor den indberetningspligtige har undladt at indberette i henhold til pligterne i skatteindberetningsloven

– vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om indberetning inden en fastsat frist, så snart Skatteforvaltningen konstaterer, at indberetningspligten ikke er overholdt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Skatteforvaltningen vil have et effektivt pressionsmiddel over for virksomheder, der ikke opfylder de omfattede pligter i skatteindberetningsloven, uanset virksomhedens økonomiske størrelse.

Derudover vil den foreslåede ændring medføre, at niveauet for tvangsbøder gøres mere gennemsigtigt, idet niveauet tager udgangspunkt i faste satser. De faste satser vil samtidig understøtte et ensartet tvangsbødeniveau på tværs af virksomheder, der har en sammenlignelig økonomisk størrelse.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, også skal finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 3, har fået inddraget sin registrering hos Skatteforvaltningen før den 1. juli 2023. Det betyder, at det – foruden virksomheder, der i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 3, får inddraget registreringen fra og med ikrafttrædelsesdatoen den 1. juli 2023 – også vil være virksomheder, der før den 1. juli 2023 har fået inddraget registreringen hos Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 3, som vil skulle indgive de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen, før virksomheden vil kunne registreres på ny.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede bestemmelse i opkrævningslovens § 10 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, vil have virkning for skatter og afgifter m.v., der opstår fra og med den 1. juli 2023. Det afhænger af lovgivningen for den pågældende skat eller afgift m.v., hvornår denne kan anses for at være »opstået«, dvs. stiftet. F.eks. opstår en pligt til at betale A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med lønudbetalingen til de ansatte, jf. kildeskattelovens § 46, mens momspligten opstår på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelsen finder sted, jf. momsloven § 23, stk. 1.

De foreslåede ændringer vil hverken gælde for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 5. Vægrer nogen sig ved at efterkomme §§ 2-4 i denne lov, afgør told- og skatteforvaltningen, hvorvidt den pågældende er pligtig dertil.

§ 4. ---
Stk. 2-3. ---

§ 9. ---
Stk. 2. ---
Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte varemottagere skal indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen senest samtidig med indsendelsen af de i stk. 1 og 2 nævnte angivelser. § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. ---

§ 1

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 2. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2612 af 28. december 2021 og § 4 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 5, 1. pkt., ændres »§§ 2-4« til: »§§ 3 og 4«.

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2022, som ændret ved § 12 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 288 af 7. marts 2022 og § 2 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Har en virksomhed fået inddraget sin registrering hos told- og skatteforvaltningen, jf. stk. 3, kan virksomheden ikke registreres, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, før virksomheden har indgivet de manglende angivelser henholdsvis indberetninger, som lå til grund for inddragelsen.«

2. I § 9, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 8, nr. 2 og 3« til: »§ 8, stk. 1, nr. 2 og 3«.

3. Efter § 10 b indsættes:

»§ 10 c. Den, der ved sin deltagelse i ledelsen af en virksomhed, der efterfølgende er ophørt, forsætligt eller groft uagtsomt har medvirket til eller bevirket, at der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger til brug for angivelse henholdsvis indberetning til indkomstregisteret af skatter eller afgifter m.v. efter § 2, stk. 1, eller § 9, stk. 1 eller 2, hæfter for de skatter og afgifter m.v., der som følge heraf ikke er blevet angivet henholdsvis indberettet. Det gælder dog kun skatter og afgifter m.v., for hvilke fristen for angivelse henholdsvis indberetning er indtrådt, mindre end 2 år før virksomheden er ophørt, således at den hverken har et aktivt CVR- eller SE-nummer. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.«

§ 11. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter denne lov, at stille sikkerhed i følgende tilfælde:

1) Hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af virksomheden, er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der med hensyn til skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, eller personskatter og bidrag, herunder restskat, der hidrører fra driften af den anden virksomhed, efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har påført staten et samlet tab på mere end 50.000 kr. som følge af konkurs eller anden insolvens eller opbygget en usikret og ubetalt restance på mere end 50.000 kr. til told- og skatteforvaltningen.

2) Hvis virksomheden inden for de seneste 5 år har fået registreringen for det samme registreringsforhold inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

3) Hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af eller deltager i ledelsen af virksomheden, er eller har været ejer af eller deltaget i ledelsen af en anden virksomhed, der inden for de seneste 5 år, og efter at personen fik den nævnte tilknytning til virksomheden, har fået sin registrering for samme type registreringsforhold inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1.

Stk. 3-14. ---

§ 17. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, eller § 19 a, stk. 1. Virksomheden kan dog afvikle allerede indgåede ansættelses- og kontraktforhold, der gør det påkrævet at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, med kortest muligt varsel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afregningen, herunder om forkortet afregningsperiode og indbetalingsfrist.

Stk. 4-5. ---

4. I § 11, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 17, stk. 3, 1. pkt., ændres »eller § 19 a, stk. 1« til: », § 19 a, stk. 1, eller § 19 b«.

5. Efter § 19 a indsættes i kapitel 6:

»§ 19 b. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage eller nægte en virksomheds registrering for skatter og afgifter m.v., hvis virksomheden eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) har afgivet urigtige oplysninger om virksomhedens adresse, og dette konstateres i forbindelse med en kontrol af virksomheden, eller

- 2) har afgivet urigtige oplysninger om, hvem der deltager i ledelsen af virksomheden eller som ansvarlig deltager i virksomheden.«

§ 3

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2612 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 902 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

§ 57. Foretages indberetningerne efter denne lov bortset fra § 41 eller efter regler udstedt i medfør af denne lov ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Stk. 2. Opfyldes en anmodning efter § 56, stk. 2, ikke, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om indsendelse af materialet inden en fastsat frist og om betaling af daglige tvangsbøder fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 59 a, stk. 1 eller 2, som følge af at pålægget ikke efterkommes.

Stk. 3. Har en indberetningspligtig handlet i strid med § 52, stk. 2, nr. 2-5 eller 7-9, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den indberetningspligtige eller det finansielle institut enten at indhente identifikationsoplysninger i overensstemmelse med § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 52, stk. 3, eller, hvis dette ikke sker, at lukke den pågældende forsikrings- eller opsparingsordning, konto, det pågældende depot eller den pågældende finansielle konto inden for en fastsat frist og om betaling af daglige tvangsbøder fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Stk. 4. Har et finansielt institut ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Stk. 5. ---

1. I § 57, *stk. 1 og 4*, ændres », der skal betales fra overskridelsen af fristen« til: »fra overskridelse af fristen«.

2. I § 57, *stk. 2 og 3*, ændres »betaling af« til: »at betale«.